

வாணிர் தோர்

பார்த்தப வாடு சிறப்பு மலர்

சத்திரை
மாத இதழ்

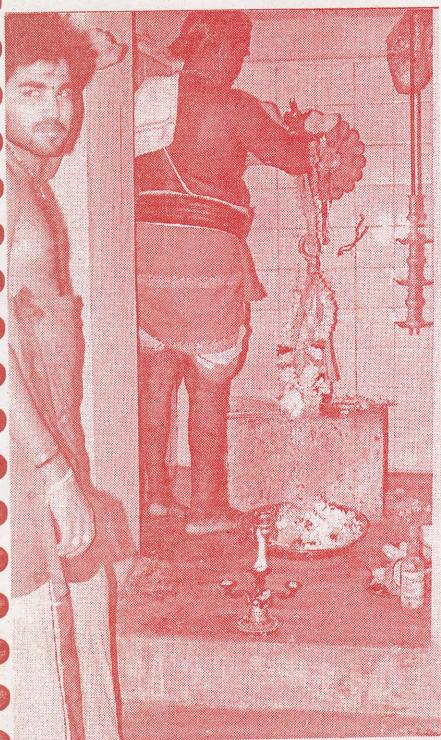
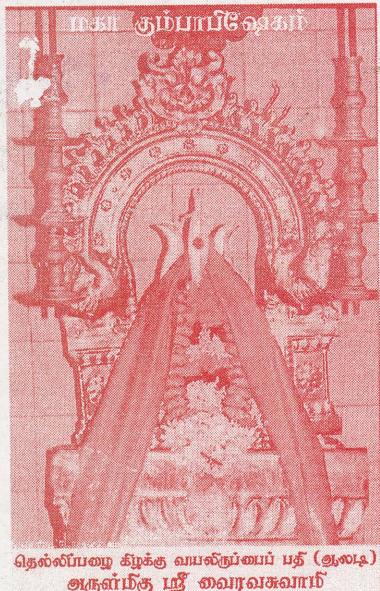
வெளியீடு :

முத்துக்கானேவி நேவல்துறை,
தென்னியாறு, இங்கு.

மலர்
33

2005

தெல்லிப்பழை கிழக்கு வயல்நூப்பைய் பதி (ஆஸ்தி)
 அருள்மிகு ஸ்ரீ வைரவசுவாமி யகா
 கும்பாபிஷேக காட்சிகள்
 (23-03-2005)

அந்தி இவி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஆசிரியர்:

செஞ்சொற்செலவர்
திரு. ஒஹு. திருமுருகன் அவர்கள்

உதவி ஆசிரியர்:

சைவத்திரு கா. சிவபானன் அவர்கள்
2005 பாரத்திப வருடம் சித்திரை மாதம்

வெளியீடு: ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை, இலங்கை.

மலர் 33

மஞ்சுநூரைக்கு வந்த சோதனை

இந்துக்களின் புனித திருத்தலங்களில் ஒன்றாகிய மதுரை மீனாட்சி அம்மன் திருக்கோயிலை அறியாதவர்கள் இல்லை. மீனாட்சி அம்பாள் சமேத சொக்கநாதர் உறைந்திருக்கும் இத்திருத்தலம் மக்குப் பிரமாண்டமானது. ஆதியில் மதுரையைக் கடல் கொள்ளுகின்ற போது பன்னிரண்டு கோபுரத்தோடு இப்புனித்தலம் விளங்கியதாக புராணங்கள் எடுத்தியம்புகின்றது. இத்திருத்தலத்தின் மேன்மையினை திருவிளையாடல் புராணம் முதல் பல நூல்கள் வியந்துரைத்துள்ளன. நாயக்க மன்னர்கள் மதுரையை ஆண்டகாலத்தில் பன்னிரண்டு கோபுரங்களைக் கட்டி இவ்வாலயத்தின் சிறப்பினை உலகறிய வைத்தனர். மங்காம்பாள் என்ற வீரப்பெண் இவ்வாலய முன்றிலில் மதுரையைக் காக்க எடுத்த முயற்சிகளை சித்தரிக்கும் ஓய்பற்ற காட்சிகள் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில் சிறபங்களில் காணப்படுகின்றது. முன்று வீதிகளைக் கொண்ட இப்பெருங்கோயிலை வழிபாடு செய்வதற்குத் தினமும் பல்லாயிரம் பக்தர்கள் கூடுகின்றனர். மதுரை வீதியங்கும் வானுயர்ந்த கோபுரக் கண்காட்சியைக்காணும் அடியார் கூட்டம் மெய்மறந்து நிற்கும். திசைகளை அடையாளம் காணப்படு பக்தர்களுக்கு கடினமாக அமையும். காரணம் எல்லாத்திசையும் ஒரே மாதிரியான கோபுர வாயில்கள். இத்திருக்கோயிலைத் துரிச்தவர்கள் வேறுராடு உலகைச் சந்தித்ததாகச் சொல்லும் அளவுக்கு உள்ளதை உருகவைக்கும் அற்புதக் காட்சிகள் மதுரையைச் சார்ந்துள்ளது. இப்புனித்த் திருத்தலத்தில் அபாயச் செய்தியொன்று அண்மையில் அறிவிக்கப்பட்டது. ஆலயத் தெற்கு வாயில் கோபுர வாசலில் அதிசக்தி வாய்ந்த வெடிகுள்ளுப் பொதி வைக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் ஆலயச் சூழலிலுள்ள பக்தர்கள் அனைவரையும் வெளியேற்றாறும் அபாய ஒசை ஒலிக்கப்பட்டது. பல்லாயிரம் பக்தர்கள் திசை தெரியாது ஒடி அவஸ்தைப்பட்டிருந்தனர். காவல்துறை குண்டுகளை மீட்டுடேத்துள்ளது.

தற்போது மதுரை மீனாட்சி அம்பாள் ஆலயத்திற்கு செல்வோர் சோதனையிட்ட பின்பே ஆலயத்திற்குள் அனுமதிக்கப்படுவர். தேய்வ வழிபாட்டுத் தலங்களில் அப்பாவி

மக்கள் கூடும் ஆறுதல் நிலையத்தில் வெடிகுண்டுகளை வைத்தவர்கள் இருக்கமே இல்லாதவர்கள். புத்தாண்டை முன்னிட்டு யக்கள் வெள்ளம் தாயே அபயம் என்று தஞ்சூலையும் கோவிலில் வெடிகுண்டை வைப்பதென்பது மிகுந்த வேதனைக்குரிய விடயமாகும். தெய்வ சந்திதானங்கள் எல்லோருக்குமாக அகலத் திறக்கப்பட்டதை. தம் இன்பதுன்பங்களை இறைவனிடம் சொல்வதற்காக மக்கள் கூடுகின்ற உன்னத நிலையம் திருக்கோவில். இக்கொடிய செயல் உலகம் முழுவதுமே வாழும் இந்து மக்களைத் துன்பப்படுத்தியுள்ளது. அற்புதம் நிறைந்த மதுரை மீனாட்சி அம்பாள் எவருக்கும் துன்பமின்றிக் காத்துவிட்டாள். எனினும் இச்சம்பவம் அச்சத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்துக்களின் வழிபாட்டுத் தலங்களை குறிப்புவதற்கு ஸிலர் திட்டமிடுகின்றனர் என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது. மனிதர்கள் அனைவரும் தாழும் வாழ்ந்து பிறரையும் வாழ்விப்பதற்கு உயர் பண்புகளை பிரயோகிக்க வேண்டும். இந்து மதத்தவர்களின் வழிபாட்டுத் தலங்களிலில்லாத சுதந்திரமான நிம்மதி நிலவுவேண்டும். இனங்கள், மதங்கள், மொழிகளுக்கிடையேயுள்ள பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும். இந்துக்களின் வரலாறு சொல்லும் புன்னிய திருக்கோவில்கள் புனிதமாகக் காக்கப்படவேண்டும். இந்துக்களே! மதுரைக்கு வந்த சோதனை நாம் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதனை எச்சரிக்கை செய்துள்ளது. இந்துக்கள் உலகின் பல்பாகங்களிலும் திருக்கோவில்களைக் கட்டிய வண்ணம் உள்ளனர். எனினும் இந்தியாவிலும், மழுத்திலும் உள்ள கோவில்களே மூலவராக உள்ளன. அவற்றை இடரின்றிக் காப்பது இந்துக்களின் பிரதான கடமையாகும். மகிழை மிக்க மதுரை மீனாட்சி அம்பாள் வெளியூரிலிருந்து மக்களை காப்பாற்றியது போல் இவ்வுலகை காக்க வேண்டும் என பிரார்த்தனை செய்வோம்.

அவளை யறியா அயராம் இல்லை

அவளன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை

அவளன்றி ஜவரால் ஆவதொன்றில்லை

அவளன்றி யூர்புகு மாற்றியேனே.

- திருமந்திரம்

- ஆசிரியர்

சிவபூரி கண்தானச் சபை

தானங்களில் சிறந்த தானமான கண் தானத்தைச் செய்ய முன்வாருங்கள்
உங்கள் இறப்புக்குப் பின் பார்வையற்று இருக்கும் ஒருவருக்கு
ஒளி கொடுக்க நீங்கள் உதவுங்கள். வாழும் போதே

இப்புன்னிய காரியத்துக்
ஒப்புதல் தாருங்கள்.

தொடர்புகளுக்கு:

ஆறு.தீருமுருகன்

தொலைபேசி

021-222 6550

கண் வைத்திய நிபுணர்கள்:

Dr. ச. குகதாசன், 021-222 3645

Dr. சிவந்தா, 021-222 3149

யாழ்.போதனா வைத்தியசாலை

திருமண வாழ்த்து

“அன்பும் ஏற்றும் உடைத்தாயின் இவ்வாழ்க்கை
பஸ்பும் பயனும் அது.”

தெல்லிப்பழை தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லத்தில்
வாழ்ந்து அலைய அலுவலகத்தில் பணியாற்றும்
சென்வீ மஞ்சளா அவர்கட்டும்

கிளிநோச்சி பல. நோ. கூ. சங்கத்தில்
பணியாற்றும் மீசாலையைச் சேர்ந்த
சென்வன் உதயகுமார் அவர்கட்டும்
இனிதே 06~04~2005 அன்று திருமணம்
நடைபெற்றது.

உதயகுமார் ~ மஞ்சளா
தம்பதிகளை இனிதே
வாழ்த்துகிறோம்.

நீர்வாகசபை

தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

కృష్ణగాంచి ప్రాణానుక్తి

కృష్ణగాంచి ప్రాణానుక్తి కృష్ణగాంచి ప్రాణానుక్తి

శ్రీకృష్ణగాంచి గౌతమ వ్యాఖ్యానానుక్తి
శ్రీకృష్ణగాంచి ప్రాణానుక్తి విషయాల ప్రాణానుక్తి
శ్రీకృష్ణగాంచి ప్రాణానుక్తి ప్రాణానుక్తి

శ్రీకృష్ణగాంచి సాధువు ప్రాణానుక్తి
శ్రీకృష్ణగాంచి ప్రాణానుక్తి ప్రాణానుక్తి
శ్రీకృష్ణగాంచి ప్రాణానుక్తి ప్రాణానుక్తి
ప్రాణానుక్తి శ్రీకృష్ణగాంచి ప్రాణానుక్తి
ప్రాణానుక్తి శ్రీకృష్ణగాంచి ప్రాణానుక్తి

ప్రాణానుక్తి - ప్రాణానుక్తి
ప్రాణానుక్తి - ప్రాణానుక్తి
ప్రాణానుక్తి - ప్రాణానుక్తి

பௌர்ய புராண அடியார்களன் பண்பாட்டில் வாழ்வோம்

கலாந்தி குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள்

“சமயத்தின்று தோன்றிய பொருளே பண்பாடு
பண்பாட்டினின்று தோன்றிய பொருளே சமயம்
சமயத்தின் அமைப்பே பண்பாட்டின் அமைப்பு”

எனகிறார் ஓர் அறிஞர். சமயத்தையும், மனித பண்பாட்டையும் தனித்தனியே பிரித்து விடமுடியாது. சமயம் இல்லாத இடத்தில் பண்பாடும் இல்லை. சமயம் பண்பாட்டை வளர்க்கிறது; பண்பாடு சமயத்திற்கு வலுவும் உரமும் தருகிறது.

மனிதன், சமுதாயமாகப் பிற்றுடன் கூடிவாழ வேண்டியவனாக உள்ளான். சமுதாய உறுப்பினர்களுடன் நல்லுறவு பேணி, இசைந்து வாழவேண்டிய நிலையில் உள்ளான். இந்த நிலையில் பண்பாடு உருவாகின்றது. மனம் தான் பண்பாடு மலர்வதற்கு முக்கியமானதாக உள்ளது. மனம் திருந்துவதற்கு வழிகாட்டுவது சமயம். மனத்தைத் திருத்துதல் என்பது மனத்தைப் பண்படுத்துதல் ஆகும். பண்பட்ட உள்ளம் அமையப்பெற்ற ஒருவனையே பண்பாளன், பண்பாடுடையவன் என்பர். பண்பாடு என்பது அகவளர்ச்சி ஆகும்.

தன்னலம் கருதாது, பிற்றநலம் பேணி; தன்னுயிர் வாழ்வது, பிற உயிர்களை நலமாக வாழச் செய்வதற்காகவே என எண்ணி; எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டும் என்பதில் கரிசனை கொண்டு; செம்மை, சான்ற உயர் வாழ்க்கை நெறிகளை வாழ்வில் கடைப்பிடித்து ஒழுகுதலாகிய பெருவாழ்வே பண்பாட்டின் விளக்கமாகும். இதுவே சமய வாழ்வும் ஆகும்.

சைவ சமயிகளுக்கு சேக்கிழமார் பெருமான் அருளிய பெரிய புராணம் ஒரு பண்பாட்டுப் பொக்கிஷமாகும். செயற்கரிய செயல்கள் பலவற்றைச் செய்த அடியார்களின் வரலாற்றையும் அவர்தம் தொண்டுச் சிறப்புக்களையும் எடுத்து இந்நால் கூறுகின்றது. அறுபத்துமூன்று நாயன்மார் தம் பண்பட்ட சமய, வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதன் மூலம் நமக்கொரு அரிய சமய வாழ்வியல் நூல் கிடைத்திருக்கின்றது. ஒரு சிறந்த நூல் நம்மிடமுண்டு என்று பெருமை கொள்வதுடன் மட்டும் அமைந்து விடாமல், அந்த நூலில் கூறப்பட்டுள்ள சமய பண்பாடுகளை எமது வாழ்க்கையில் இயன்ற அளவிற்கு அனுசரித்து ஒழுகவும் வேண்டும். கற்றல் மட்டும் போதாது. கற்றபடி நிற்கவும் வேண்டும்.

சொன்ன சொல்லைக் காத்தல்; தன்னையோ, தன் உடலுறுப்பையோ பிறிரின் நலனுக்காக ஈதல்; பணிவு, தன் துயரை வெளிப்படுத்தாது மறைத்தல்; தாமே தம்மை ஒறுத்தல்; நீதிக்குக் கட்டுப்படுதல்; மகளிரை மதிக்கும் பண்பு; பிற்றுடன் பகிர்ந்து உண்ணுதல்; ஒருவருக்கொருவர் உதவுதல்; நல்குரவைத் தாங்குதல்; சமயப்பொறை; பெரியோர் குறையினைக் கடிந்து கூறாமை; மங்கலமாகக் கூறுதல்; மென்மையாக உரைத்தல்; பிறர் மனதைப் புண்படுத்தாமை போன்ற பல்வேறு மனிதப் பண்பாடுகள், மேம்பாடுகளை அடியார்களின் வாழ்க்கையிலிருந்து எடுத்துக் காட்டியுள்ளார் சேக்கிழமார். ஒவ்வொரு அடியாரும் சிறப்பாக ஒவ்வொரு பண்பாட்டினை வாழ்க்கையில் பின்பற்றியுள்ளனர். அவை நமக்கு கலங்கரை விளக்கங்களாக உள்ளன.

என்னால் முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடும், கடவுளின் திருவருளின் துணையுடனும் எந்த நல்ல செயலையும் ஆற்றமுடியும். தொண்டு உள்ளாம் கொண்டிருந்த அடியார்களின் வெற்றிக்கு இந்த உறுதியே காரணம்.

தெய்வ நம்பிக்கை என்பது தனி மனித வாழ்க்கைக்கும், சமூக வாழ்க்கைக்கும் அச்சாணி போன்றது. வாழ்க்கையில் துன்பங்கள், துயர்கள் வரும்வரை தெய்வத்தில் நம்பிக்கை கொள்வதற்காகக் காத்திருக்கக்கூடாது. நம்பிக்கை என்பது தொடர்ந்து சலிப்பில்லாமல் ஒரு முயற்சியை மேற்கொள்வதற்கு உறுதுணையாக விளங்குகின்றது. நம்பினார் கெடுவதில்லை என்பது முற்றிலும் உண்மையான, உறுதியான கூற்று. திருத்தொண்டர் புராணத்தில் கூறப்படுகின்ற அடியார்களின் முழுமையான வெற்றிக்கு அவர்களிடம் காணப்பெற்ற இறை நம்பிக்கையும் மன ஊறுதியும் தான் காரணம் எனலாம்.

வெற்றியைச் சந்திக்கும் வரை, நம்பிக்கை தொடராமல் இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களிலேயே தோல்வி ஏற்படுகின்றது.

கடவுளை நம்பி வாழ்பவர்கள் வாழ்க்கையில் வெற்றியைத் தழுவவர்.

குடும்பம் ஆக இருக்கலாம்; நட்பு ஆக இருக்கலாம், வேலைத்தலமாக இருக்கலாம்; பரஸ்பர நம்பிக்கையில் தான் உறவு பலப்படுகிறது. வாழ்க்கையில் நலிவடையாமல் இருப்பதற்கு நம்பிக்கை தேவை. நம்பிக்கையிருந்தாலே உறுதி ஏற்படும். தெய்வ நம்பிக்கையோடு தன்னம்பிக்கையும் கொண்டு, உறுதியோடு வாழ்ந்து வெற்றிகளைப் பெறுவோமாக.

சீத்திரைப் புத்தாண்டு

சித்திரைப் புத்தாண்டு பிறந்ததுவே
சிறவர் யாழும் மகிழ்ந்தோமே.
சிறந்த சிற்றுண்டி உணவுகளுடன்
சிறப்புடன் நாழும் கொண்டாடுவோம்.

மானிப்பாய் மருதுழ விநாயகர்

மானிப்பாய் மருதுழ விநாயகரே
மகா வல்லப கணபதியே
மனக் கோயிலிலே குடிகொள்பவரே
மருதுழ விநாயகரே வணங்குகின்றோம்.

புத்தம் புதிய அடைகளும்
புதிய பொலிவுடன் அணிவோமே
புண்ணிய தலங்கள் பலசிசன்று
புனிதம் பெறவே வணங்குவோமே.

மருதமர நிழலில் வீற்றிருந்தே
அருள்பாலிக்கும் விக்ன விநாயகனே
எல்லோரும் ஓற்றுமையாக வாழ்ந்திடவே
மனதார வேண்டுகிறோம் மருதுழ விநாகனே

ஆக்கம்: செல்வி கிருஸ்னசாமி தூர்க்காம்பிகை

உங்கள் அபிமான ‘அருள்ளூரி’ கிடைக்கும் இடங்கள்

அலுவலகம்
ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லப்பழை.

ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி மணிமண்டபம்,
கோவலில் வீதி,
நல்லூர்.

பண்பும் அன்பும்

தீரு. க.சீவசங்கராநாதன் அவர்கள்
(சர்சால)

இன்று உலகில் கஷ்டங்களும் துன்பங்களும் ஏற்படக் காரணம் சிந்தித்து நடக்காத நிலைமையே என சிந்தித்து நடக்கும் மக்கள் கூறுவார். உலகில் கல்மனம் கரைந்துருகுவதற்குத்தான் இறைவன் செல்வக்குழந்தைகளாக வளரும் பக்தர்களும் அன்படையவர்களும் கஷ்டங்களை அனுபவிக்கின்றனர். மற்ற ஜீவராசிகள் படும் துன்பங்களைப் பார்ப்பதனால் தான் ஒருவனது கல்மனம் கரைந்துருகி இரக்கம் உண்டாகிறது இதற்காகத்தான் இறைவன் தன் அடியார்களுக்கு கஷ்டங்களை கொடுக்கிறான் போலும் கஷ்டத்தினால் மக்கள் மனம் கரைந்து பண்பட்டு ஜீவகாருணியம் உண்டாவதும் உண்டு சில சமயங்களில் இடைவிடாத கஷ்டங்களினால் மனம் இறுகிக் கல்லாகி விடுவதும் உண்டு.

துஷ்டர்களைத் திருத்தி நல்வழிப்படுத்துவதற்குத்தான் தெய்வத்தின் கருணை அவர்களுக்குக் கஷ்டங்களைக் கொடுத்தத் தண்டக்கிறது போலும் அந்தத் தண்டனையும் இறைவன் விதித்த அன்பெனும் கோட்டையைவிட்டு வெளியேறியதனால் தான் ஏற்படுகிறது. துஷ்டர்களைச் சித்டர்களின் கூட்டமாகிய சம்சங்கத்தில் பலாத்காரமாகத் தள்ளப்படுவதனால் ஏற்படும் துன்பமே இத்தண்டனையாகும். இதை இறைவன் கருணையென்று உணர்பவர் யோதியர்-உணராதவர் அயோக்தியர் (அதாவது யோகமற்றவர்) யோகமென்றால் சேர்க்கை இறைவனுடன் சேர்ந்திருப்பவரே யோதியர் எனப்படுவர். ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒவ்வாமல் மாறுபாடாயுள்ள உலக சிருஷ்டியில் ஒத்துப்போகும் வழியே யோதியர் வழி இதுவே இறைவன் காட்டியவழி இவ்வாறு ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாத உலகில் அமைதி எப்படியுண்டாகும்? அமைதியுண்டாவது அன்பினால் தான் அன்பே சிவமெனும் தெய்வத்துவம் கோபமும் ஆசையும் பொறுமையும் குரோதமும் ஆணவமும் உலகத்தில் மக்களிடையே புகுந்து அவர்களைக் கெடுத்து சன்டையை விளைவித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அன்பெனும் தத்துவம் அவற்றினுள் ஊருநிலைப் பாய்ந்து அவற்றின் சினத்தை மாற்றி தனக்குள் கரைத்துக்கொண்டு நிறைந்து நிற்கின்றது. கெட்ட குணங்களெல்லாம் அன்பிலே கரைந்துவிடும் அன்பொன்றினால் தான் துஷ்டர்களை நல்லவர்களாக மாற்ற முடியும். கெட்ட குணங்கள் மனிதனை நாடுகின்றனவேயன்றி மனிதன் அக்குணங்களை நாடுவதில்லை. கொடியவனொருவனை நல்ல மனிதன் அன்பால் பற்றிவிட்டால் கொடியவனுடைய கெட்ட குணங்கள் தன்பற்றை விட்டுக் கீழே விழுந்து விடுகின்றன. இதுவே சிவராஜ்யம் இராமராஜ்யம் விட்மீ நாராயணம் எல்லாம் இதுவே.

கெடுதல்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளும் வரையில் ஒருவனுக்குத் துன்பமேற்படுவதில்லை. தெரிந்து கொண்ட பிறகுதான் கோபமும் துன்பமும் ஏற்படுகின்றன. ஒருவன் மற்றொருவனைப்பற்றி வசைமொழிகளைக் கூறுகிறான் இதை அந்த மற்றவன் கேட்பதில்லை. ஆதலால் அவன் ஆனந்தமாயிருக்கின்றான். பிறகு தன்னைப் பற்றிக் கூறிய பழிமொழிகளைத் தெரிந்து கொண்டபின் கோபமும் தூடி தூடிப்பும் ஏற்பட்டு வெறிகொள்ளுகிறான். இதன் காரணம் வசைமொழிகளைல்ல. அவற்றைப் பற்றிய உணர்ச்சிதான் அப்பழிமொழிகளை அறிந்து துன்புவது நானெனும் ஆணவம்; ஆணவம் வேறு நாம் வேறு என்று அறிந்து விட்டால் துன்பமுண்டாகாது. ஆணவமற்றோர் இன்புறுவர். ஆணவமற்றிருத்தலே இன்பத்தின் காரணமென்று உணர்வது நல்லறிவு துன்பம் விளைவிக்காத அறிவு அதுவே. ஆணவம் படும் நின்தைகளை பிரிந்து நின்ற

அறியாத மாணிடரே பேரின்ப பேராளர்கள் உயிர் என்பது ஈசன் விளையாடும் இடம் “ஊனுக்குள் நீ நின்று உலவினதைக் காணாமல் நாவினன்றிந்து நலமழித்தேன் பூரணமே” என்றார் பட்டினத்தார்.

�சன் இருப்பிடம் இதயத்திலே இதை இன்னபடியென்றறியாமல் தேசமெல்லாம் திரிந்தலைகின்றார் திண்மையற்ற மாணிடர்.

கண்ணன் கீதையில் நான் எல்லா ஜீவராசிகளிலும் வசிக்கின்றேன் ஆனால் அந்த ஜீவராசிகள் என்னுள் வசிக்கவில்லை எல்லா ஜீவராசிகளுக்குள்ளும் நான் வசிக்கிறேன் என்ற பாவத்துடன் என்னை ஒருவன் பூஜிப்பானாகில் அவன் என்னுள் வசிக்கின்றவனாவான் ஜீவன் தெய்வத்துக்குள்ளும் தெய்வம் ஜீவனுக்குள்ளும் வசிக்க ஆரம்பித்துவிட்டால் ஜீவாத்மாபரமாத்மாவை யோகம் ஏற்பட்டுவிடும் அப்பொழுதிருக்கும் நிலையை அருணகிரியார் கீழ்க்கண்டவாறு பாடியுள்ளார்.

ஏகயோகமாய் நீயும் நானுமாய்
கிறுகும்வகை பரமசுகமதனையருள்
கிடைமருதில் ஏகநாயகா லோக நாயகா
கிழையவர் பெருமாளே. - என்றார்

சாதாரணமாக ஜீவர்களுக்குத் தெரியாவிட்டாலும் இறைவன் எல்லா ஜீவராசிக்குள்ளும் வசிக்கின்றார். ஆனால் மோஹம் துவேஷம் பரியம் பக்ஷபாதம் இவையெல்லாம் ஒன்றுமில்லாமல் வெறும் சாஷ்யாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றான். ஒரு ஜீவன் பஜனை செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டால் அன்புடன் பஜனை செய்யும் பக்தர்களிடத்தில் ஒரு சிறந்த உணர்ச்சி முறையில் தான் இருப்பதாக கண்ணன் சொன்னான். கண்ணன் கூறியதை யாம் உணர பாண்டவர்கட்டு பண்ணிரு ஆழ்வார்கட்டு வேண்டிய நேரம் கைகொடுத்த அன்பினை காணக்கூடியதாக உள்ளது. அதற்கு மேலே ஒருபடி உண்டாம் பஜனை செய்கின்ற தெய்வத்தை எல்லா ஜீவராசிகளிடத்திலும் நிறைந்து நிற்கப்பட்ட கடவுளாகப் பாவித்து பஜனை செய்தால் அப்படிப் பூஜிக்கும் ஜீவன் உலகில் எத் தொழிலைச் செய்தாலும் தனக்குள் ஓலேயே அதாவது தெய்வத்துக்குள்ளேயே வசிக்கின்றான் என்றார் பகவானே. அவன் வாழ்க்கையின் இடமாக ஆய்விடுகின்றானாம். இந்த இடம் ஜீவாத்ம பரமாத்மவை யோக சாம்ராச்சியமாகிய மோஷநிலை இங்குனம் பக்தனுக்குள் பகவானும் பகவானுக்குள் பக்தனும் கூடிக்கலந்திருக்கும் ஆனந்தத்தை தொண்டர்களின் சரித்திரம் விளக்கிவிடும். இதற்கு அறுபத்துமூன்று நாயன்மார் சரித்திரத்தை ஆராய்ந்தால் அறியலாம். இறைவன் மீது யாம் அன்பு வைத்தால் மட்டும் போதாது பண்புடனும் வாழ பழகிக்கொண்டால் இறைவன் வேண்டிய நேரம் கைகொடுப்பார் என்பதற்கு அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் சரித்திரமும் சான்றாக உள்ளதை உணரலாம்.

“அருள்ளூரி” வாசகர்களுக்கு ஓர் அன்பான வேண்டுகோள்

“அருள்ளூரி” மாதம் தோறும் வெளிவந்து கொண்டு இருக்கிறது. இம்மலருக்கு பொருத்தமான தரமான ஆக்கங்களை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.
நீங்கள் எங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

ஒசிரியர்

“அருள்ளூரி”

ஶ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

ஒசிரியர்

“அருள்ளூரி”

திருமகள் அழுத்தகம்,
சன்னகம்.

தாய்மையின் பங்களிப்புக்கள்

தீருமதி தீருப்பதி கிளம்பிறையாளன்
நோத்தியோக் கண்டா

மனித சமுதாயத்தை நோட்டம் விட்டால் பாரிய உண்மைகளை நாம் காணமுடிகின்றது. இருகரங்கள் சேர்ந்து தட்டினாற்றான் ஒசைவரும் என்பர். எந்த ஒரு தனிநபரும் மனித கூட்டமன்று. பலர் சேர்ந்தே சமுதாயம் இந்த வகையிலே யார் இந்த மனித இனத்தின் பங்காளிகள் உறுப்பினர் என்று ஓரின் ஆண்பெண் என்ற இணையதளமே ஜனசங்கி எனலாம். பெண்ணின்றி ஆணில்லை; ஆணின்றிப் பெண்ணில்லை. இயற்கையின் அமைப்பிலே எல்லாமே ஆண் பெண் அடையாளம், அமைப்பு உடையனவே. இரண்டின் சேர்க்கை தான் சந்ததிவிருத்தி, சந்ததி விருத்திதான் மனித வாழ்வன்று. பூக்களிலே ஆண்டு, பெண்டு என்ற அமைப்பு, ஒன்றன் மகரந்தம் இன்னொன்றோடு காற்றால், தேனீ, வண்ணத்துப்பறவை (தட்டதம்பூச்சி) போன்றவற்றால் சேர்க்கப்படுவதால் அங்கே கருக்கட்டிப் பழுமாகி வித்து ஏற்படும். ஒரே பூவினமைப்பில் இரண்டும் இயல்பாய் அமைந்துள்ளன. இவை பற்றித் தாவர இயலாளர் ஆய்ந்து, நல்ல முடிபுகளை நமக்குத் தந்துள்ளனர். இந்த இயற்கையின் நியதியில் ஒன்று ஆண்பனை பெண்பனை; மிருகங்கள் பறவைகளும் இனச்சேர்க்கையுடையன. இந்த பாலியல் உறவை, மெய்ச்சேர்க்கையை இணைவிழைச்சென மனித இயல் கூறும். ஆகத் தாயாந் தன்மைக்கு இணைவிழைச்சென இன்றியமையாதது. இதை நெறிப்படுத்த, பண்பான ஒழுங்குதான் கல்யாணம், விவாகம், திருமணம் என்ற மனிதஇயல். இசைவான பருவப் பெண்ணும், பொருத்தமான வயதுக்காளையும் விவாகம் செய்யச் சட்டம் கூட நம் மத்தியில் எழுந்துள்ளன. தேசவுமைச்சட்டம், நீதித்துறைச் சட்டம், சமுதாயச்சட்டம், சமயச்சட்டம், அரசியலிசார்ச்சட்டம் என இவை பல்வகைப்படும். இந்தச் சமுதாயக் கட்டுக்கோப்பில் இல்லறமாம் நல்லறம் கண்டு, இயலறமாம் மக்கட் செல்வம் பெற்றுச் சீரோடும் சிறப்போடும் வாழ்வதே மனித வாழ்வு. இதற்குப் பல நியதிகளும் மானிடம் வகுத்துள்ளது. இதை வள்ளுவனார் வெகு நாகரிகமாய்ப் பாடியுள்ளனர். ஆரோக்கியமான நீரோட்டத்தில், சுகாதாரமான வாழ்வை மேற்கொள்வதே மனித வாழ்க்கை. எப்படியும் வாழலாமென்ற ஓட்டத்தை திசைமாற்றி இப்படித்தான் வாழவேண்டுமென்ற ஒருங்கமைப்பை நம் மொழியில் எழுந்த திருக்குறள், அகத்தினை போன்ற நால்கள் நம்மை நல்வழிக்கு ஆற்றுப்படுத்துகின்றன. எனவே நன்மை கடைப்பிடித்து நீதி நெறியில் நம்மை இட்டுச் செல்வது நம் கருதுகோளாம்.

மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன்

நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு

குற்பா - 60

இந்த இருபொறுப்பையும் சுமந்து, நடப்பவளே தாய். தாயாந் தன்மையில் தாய்மை பள்ளிச்சிடும், தாலம் (உலகம்) சிறக்கும் இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாத தொன்றில்லை. பொற்றாலியோடைவையும் போம் என அவ்வை பெண்ணின் நீரமையை, பொறுப்பை, நேரமையை, ஒழுங்கை, ஒழுக்கத்தைப் பொற்றாலியின் மேலேற்றிச் சொன்ன விழுமியம் தான் தாய்மை. தாயின்றிச் சேயில்லை, தாய் சேய் உறவால் இயங்கும் இம்மனிதம் மலடியறிவாளோ மக்கள் அருமை தாய் மலடியென்று சொல்வது உலக வழக்கோ தாய் புத்திரவுதி தான். ஆக ஆண்களோடு பெண்களும் சமானமாக வாழ்வமிந்த நாட்டிலேயென்ற புதுமைப்புலவன் ஒலியிலே நாம் வாழ வேண்டும்.

சிட்டுக்குருவியின் வாழ்வை, தாய்ப்பசவும் கன்றும் காட்டும் பாந்தவியத்திலே காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு பொன்குஞ்சு என்ற பழமொழியிலே தாய்மை வெளிப்படுகிறது என்றால் மனிதத் தாயின் விழுமியங்கள் மனித விழுமியங்களே இதனாலேதான் கவிமணி

மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்ல

மாதவம் செய்திட வேண்டுமெடு எனப் பாடனார்.

பிள்ளைப் பெற்றாற் போதாது பேணி வளர்க்க வேண்டுமென்ற பாடல் திரை இசையென்றாலும் அர்த்தமுள்ள பாடலது. ஈன்று புறந்தருதல் என்தலைக்கடனே சான்றோனாக்குதல் தந்தைக்கடனே, வேல் வடித்துக்கொடுத்தனம் கொல்லற்குக்கடனே நல்நடை நல்குதனம் வேந்தறிகுக்.கடனேயென்ற நிலை சுற்றுமாறி இன்றைய விஞ்ஞான இயந்திரமயமான அவசர உலகிலே தாயின் பங்களிப்போ அளப்பில. இதை வள்ளுவர் வாழ்க்கைத் துணை நலம் புதல் வரைப் பெறுதலென்ற அதிகாரங்களிலே சுட்டிப்பேசியுள்ளார்.

இறன் எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை அ.:தும்

பிறன் பழிப்பதில்லாயின் நன்று இல்வாழ்க்கை 9

இல்லறம் நல்லறமாய் அமைய தர்மத்தின் வழிச் செல்கைகடன் அதே போழ்து பிறின் தூற்றுதலுக்கு இடம் கொடாமற் போற்றக்கூடியதாய் வாழ்வியலை அமைப்பதே மேம்பாடுடையது. தான் பிறந்த இல்லினென்துதான் பிறராற் கருதற் பாடுனர்ந்து தன்னைக் கடைப்பிடித்து (பிறர்) சாவவென வாழான்-வாழ்கவென வாழ்தல் நன்று இதையே வள்ளுவர்

நல்லான்மை என்பதொருவற்குத் தான் பிறந்த

கில்லான்மை ஒுக்கிக்கொளல் என்றார் (1026)

ஆண்மை-ஆனுந்தன்மை பாரம் பொறுத்தல் இ.:து பெண்ணுக்கும் ஏற்புடைத்து இந்த ஆனுந்தன்மையிலொன்று வரவுக்கேற்ற செலவு செய்தல். குடும்பப் பெண்களுக்கு இ.:து மிக இன்றியமையாததாம். அதை குறனோவியம் வளத்தக்க வாழ்வு என்று பேசும் (வரவுக்கேற்ற செலவு செய்தல்)

மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஒுகித்தற் கொண்டான்

வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத்துணை

குற்பா 51

உழைப்பனவிலும் ஒறுப்பனவு முக்கியமாம். ஆடம்பரம், இடாம்பீகம் தாழ்வையே கொண்டுவரும். சிக்கெனத் தேடின் சேருமே செலவும் என்றார் பிறரும் இந்த உண்மையை இன்னோர் குறள்மூலம் உணர்த்துகின்றார்

ஒுகாறளவிட்டிதாயினுங் கேட்டலை

போகா றகலாக்கடை

குற்பா 478

பணம் வாற வழி சின்னதாயினும் கவலையில்லை போற பாதை பெரிதாய் இல்லாமல் இருந்தாற் போதும் என்பது இதன் பொருளாம். வருவாய்க்கு மிஞ்சிச் செலவு செய்யக்கூடாதென்ற உண்மையைக் குடும்பப் பொறுப்பை வகிக்கும் இல்லத்தரசிகள் (தாயார்) மனதிற் கொள்ள வேண்டும். தம்பியைப்போல தமக்கையாரும் வரவு செலவுக்கணக்குப் பற்றி எடுத்தோதியுள்ளார் (இங்ஙன்)

ஒுன்முதலின் அதிகஞ் செலவானால்

மானம் மூற்கு மதிகெட்டுப் போனதிசை

எல்லார்க்கும் கள்வனாய் ஏற்பிறப்புங் தீயனாய்

நல்லார்க்கும் பொல்லனாம் நாடு

நல்வழி 26

எம் குடும்பப் பொறுப்பை உணர்ந்து குடும்பத்தலைவிகள் மட்டுமன்றி தலைவர்களும் (பொறை) பொறுப்புணர்வோடு நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

சமகால நோக்கில் அவசரமான உலக வாழ்க்கை இயந்திரமாய் இயங்கவேண்டும். ஆனால் பெண்ணும் (கணவன்-மனைவி) உழைக்கவேண்டும். ஆதலின் கணவனும் வசைந்து கொடுத்து, பின்கூக்கின்றி இணக்கமாய் வாழ்க்கையோடத்தைக் கொண்டு செலுத்தி வெற்றியுடன் கரையேற வேண்டும். ஆனாக்குப் பெண் சம பொறுப்பு இல்வாழ் வில் முக்கியமாம் பெண்மையின் பொறுப்புணர்வு சகிப்புத் தன்மை விட்டுக்கொடுப்பு, பொறுமை, கடமை மேற்கொள்ள, கண்ணியம், கட்டுப்பாடென்ற பண்புகள் எவ்வளவு குடும்ப நலனைப் பேணுமோ அதே சமமாகப் பெண்களோடு ஆண்களும் சரிசமனாய் ஒத்துழைப்பு நல்கி சமுதாய நலனையும் பாதுகாக்கவும் வேண்டும். பெண்கள்-தயார்கள் கண்கலங்காமல் இருக்கக் கணவன்மாரும் கைகொடுக்க வேண்டுமென்றோ பிள்ளைகள் பெறுவது, இன்பநுகர்வுகளையும் தாண்டிச் சிரித்து வாழ வேண்டும். பிறர் சிரிக்க வாழுக்கூடாது ஆணியல்வாதம், ஆணாதிக்கம், பெண்ணியல்வாதம், பெண்ணாதிக்கம் குடும்ப நலத்தைப் பாதிக்கக்கூடாது. இன்று பெண்களும் கல்வியுலகில் முன்னேறி நல்ல தொழில் ஆற்றுகின்றனர். அப்படி இல்லாமல் இன்று வாழுமுடியாது வெளிநாடுகளில் ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக உழைக்கிறார்கள். ஆயின் ஒத்துழைப்போடு நடந்து வாழ்வின் மேடுபள்ளங்களை ஒப்பனை செய்து துரிதமாய் முன்னேற வாய்ப்பிருக்கிறது. இப்போ இன்னொன்று தாழ்வு, உயர்வுச்சிக்கல் (INFERIORITY SUPERIORITY) என்ற உயர்வுதாழ்வு மனப்பான்மை ஆணுக்குப் பெண் சமூத்தவர்கள்ல என்ற நிலையைத் தெளிவுபடுத்தியவர் பாரதியார்.

பாரதியின் பார்வையிலே சொன்ன புதுமையான பெண்குலத்தை காலத்துக்கேற்ற படி வளர்த்து வண்ணமுற வாழ வைப்பதும் மாதாவின் கடமையாம். முடக்கொள்கைகள் நம்பிக்கைகள் கண்முடி வழக்கங்கள் பகுத்தறிவுக் கொவ்வா செயற்பாடுகளினின்றும் பெண்ணினத்தை விடுவிக்கமுயல்பவள் தாாம் தான். நம் பரம்பரை உயர்ந்த பரம்பரையாய் மலரச் செய்வதிற் பெண்மையின் பங்களிப்பாய்த்திகழ்வோர் தாய்க்குலமே நாம் எச்சமயத்திற் பிறந்தோமோ அந்தத் தாய்ச்சமயமாம் சைவத்தையும் தழிமையும் செல்வக்குமந்தைகளின் குருதியிற் பாய்ச்சுவது யார் கடமை சிந்திப்போம். வயிற்றுக்குச் சோறிட்டால் போதுமா அறிவுப்பசியைத் தீர்க்க மூலவளமான கல்வியும் காத்திரமானது. பாடசாலை நேரம் போக மீதிநேரம் குழந்தைகள் தாயோடு தான் கழிகிறது. வீட்டுப்பாடங்கள் செய்வதில் ஒத்தாசை புரியலாம் (PELLING) சொல்லிக் கொடுக்கலாம். பரிட்சைக்குத் தயார் செய்யலாம் ஒட்டுமொத்தமாக ஒருங்கிணைந்த கல்வி நெறிக்கு தாய்மை தன் சிரத்தைகளை எல்லாம் கண்மணிகளாய் பிள்ளைகளைக் கட்டியெழுப்பவும் பயன்படுத்த வேண்டும். சுகாதாரம் பேணல், ஒழுக்கம் தவறாமல் நடத்தல் போன்ற ஒழுங்கான பழக்க வழக்கங்களை உருப்படியாக நடைமுறைப்படுத்துவதும் தாயின் பங்களிப்பே. இப்படியே ஒவ்வொன்றையும் சிந்தித்துச் செயற்படுத்தி நம் மக்கள் செல்வங்களை நாட்டின் உயர்ந்த குடிமக்களாக்க அயராது பாடுபடுவோமாக இன்று ஏடுதாக்கும் பிள்ளை நாடு காக்கும் தலைவன் என்ற கருவைமையமாக்க எதிர்காலச் சந்ததிக்காக உழைப்போமாக. ஒரு பூரண மனித சமுதாயத்தைப் படைப்பதில் தாய்மையின் பங்களிப்பு நிறைய உண்டு. எனவே சிந்தித்துச் செயற்படுவோம் பெண்மை வெல்கென்று கூத்திடுவோமடா.

நந்திக்கொடி

தீரு. ஆ.நடராசா அவர்கள்
மட்டுவில்

சைவர்களால் அவசியமாகச் சர்வத்திலே தரிக்கற்பாலனவாகிய சிவசின்னங்கள் யாவை? விபூதி உருத்திராக்கம் என்னும் இரண்டுமாம். (விபூதியியல் சைவ வினாவிடை இரண்டாம் புத்தகம்) இந்தச் சிவசின்னங்களைச் சைவர்கள் அணிகின்றார்களா என்பதைச் சைவசமயிகள் ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விபூதி அணிபவர்களிலும் பெரும்பாலோர் அதை உத்தானமாகவோ திரிபுண்டரமாகவோ தரிப்பதில்லை. சினிமாப் படங்களும் சின்னத் திரைகளும். விபூதி அணியும் முறையில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி விட்டன.

இப்போது சமய விழாக்களில் நந்திக்கொடி ஏற்றுவது வழக்கமாகி வருகிறது. இவ்வாறு நந்திக் கொடியை ஏற்றுவோரிற் சிலருக்கு அதுபற்றிய தெளிவான விளக்கம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

“சிவபெருமான் பதியாகவும் பார்வதி பகவாகவும் நந்தி பாசமாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது என்று எழுதுகின்றார் ஒருவர்”

“இந்துக்களைப் பொறுத்தமட்டில் சிவன்தான் முழுமுதற் கடவுள். எனவே சிவனைத் தான் கொடியில் இடவேண்டுமல்லவா? இருப்பினும் அன்றுதொட்டு இன்றுவரை நந்திக்கொடிதான் இந்துக்களின் கொடியாக விளங்குகின்றது. இதற்குத் காரணம் இருக்கின்றது. நந்தியைச் சிவபெருமான் என்றே பல இடங்களில் திருமூலர் பெருமான் குறிப்பிடுகின்றார்” என்று கூறுகின்றார் இன்னொருவர்.

“நந்தி சிவசன்னிதான் வாயிற் காவலனாகவும் சிவனுாரும் வாகனமாகவும் அமைந்ததன்றிக் கொடியாகவும் அமைந்துள்ளார்” என்பது இன்னொருவரின் கருத்து.

இக்கற்றுக்களிலுள்ள முரண்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமல்ல. இத்தகைய மயக்கங்களைப் போக்கி, நந்திக் கொடியைப் பற்றிய தெளிவை உண்டாக்க வேண்டுமென்பதே இதன்நோக்கம்.

‘ஜந்து கரத்தனை ஒன்னை முகத்தனை
இந்தின் கிளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை நூனக் கொழுந்தினைப்
யுந்தியில் வைத்ததி போற்றுகின் றேனே’ என்பது திருமந்திரம்.
நந்தி - சிவன். நந்தி மகன் - சிவபெருமானுடைய திருக்குமரன்

திருமந்திரம் நந்தி என்னும் சொல்லாற் சிவனைக் குறிப்பிடுகின்றதே தவிர, சிவனது கொடியில் எழுதப்பட்ட நந்தியைச் சிவனென்று எவ்விதத்திலும் கூறவில்லை.

திருநந்தி தேவர் சிலாத முனிவரது புத்திரர்; சிவனருளாற் சாருபம் பெற்றவர்; சந்தான பரம்பரையின் முதற் குரவர்; நாற்றோனும் நெற்றிக் கண்ணும் இளம்பிறை தவழும் சடாமுடியுமடையவராய், சிவகணங்களுக்குத் தலைவராய் திருக்கோயிற் நிருவாயில் உடைவானும் பொற்பிரம்பும் தாங்கி நின்று அதிகாரஞ் செய்பவர்.

“நெற்றிக் கண்ணும் நீள்யும் நான்கும்
நற்றா நந்தீச் சுவர்க் கருளியும்.....” என்று கோபப் பிரசாதம் என்னும் நாலிற் கூறியிருக்கிறார் நக்கீர்.

எமது கோயில்களில் நந்தி மூல மூர்த்தியைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதும் அதன் பின்புறத்திற் பலிபீடம் இருப்பதும் எமக்குத் தெரியும். இவற்றில் பலிபீடம்

பாசத்தைக் குறிக்கும். நந்தி முத்தியடைந்த ஆண்மாவைக் குறிக்கும் இதன் மூலம் முத்தான்மா பாசத்தைப் பாராது பரத்தையே பார்த்திருக்கும் என்பதும் நாமும் பாசத்தை விட்டுப் பதியினைப் பற்றவேண்டுமென்பதும் உணர்த்தப்படுகின்றது.

வயிரவப்பெருமானுக்கு ஊர்தியாகவும் கொடியாகவும் இருப்பது நாய். விட்டுனுவின் கொடியாகவும் வாகனமாகவும் இருப்பது கருடன் சிவபெருமானது ஊர்தியும் ஆனேறு; கொடியும் ஆனேறு.

**“ஏற்றுயர் கொடியடை யாய்வனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே”** என்று பள்ளியெழுச்சி பாடியிருக்கிறார் மாணிக்கவாசக சவாமிகள். ஆனேறு, விடை, இடபம், நந்தி என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

திருக்கல்யாணப் படலத்தில், பார்ப்பதி தேவியாரைத் திருமணஞ்சு செய்வதற்குச் சிவபெருமான் இமயமலைக்குச் சென்ற நிகழ்ச்சியைப் பாடிய கச்சியப்ப சிவாச்சாரிய சவாமிகள், முதலாம் பாடலில்

**“நாற்ற டம்புயக் கண்ணுதன் நந்தியம் பெருமான்
போற்றி முன்செல.....”** என்று திருநந்திதேவர் சிவபெருமானுக்கு முன் சென்றதையும்;

நாலாம் பாடலில்

“நந்தீ மேல் - கொண்டு நந்தீமே வதலும்....” என்று சிவபெருமான் ஆனேற்றின் மேல் ஏறிச் சென்றதையுங் குறிப்பிடுகின்றார்.

இதில், முதலில் இடம்பெறும் ‘நந்தி’ என்பதற்கு ‘ஆனேறு’ என்பது பொருள் இரண்டாவதாக இடம்பெறும் நந்தி என்பதற்குச் சிவபெருமான் என்பது பொருள்.

தமிழ் மொழியிலுள்ள சில சொற்கள் பல பொருள் தரும் வாரணம் என்னுஞ்சொல் யானை, சங்கு, கோழி, கடல் முதலிய பல பொருள்களைத் தரும். அது போலவே நந்தி என்னுஞ்சொல்லும் சிவனையும், திருக்கோயில் வாயிலில் நின்று அகிகாரங்க் செலுத்தும் திருநந்தி தேவரையும் ஆனேற்றையுங் குறிக்கும். வாரணம் என்னுஞ்சொல் யானையையும் கோழியையும் குறிப்பதால் யானையும் கோழியும் ஒன்றெனக் கொள்வாரில்லை. அது போலவே நந்தி என்னுஞ்சொல் சிவனையும் திருநந்தி தேவரையும் ஆனேற்றையுங் குறிப்பதால் சிவனும் நந்தியம்பெருமானும் ஆனேறும் ஒன்றெனக் கருதக்கூடாது.

வில் எழுதப்பட்ட கொடி விற்கொடியெனவும் புலி எழுதப்பட்ட கொடி புலிக் கொடியெனவும் அழைக்கப்படுவது போல நந்தி எழுதப்பட்ட கொடி நந்திக்கொடியெனக் கூறப்படுகிறது.

தரும் தேவதையே சிவபெருமானது வாகனமென்றும் ஓங்கார்மே சிவனுடைய ஊர்தியென்றும் நால்கள் கூறும்.

**“அறனுரு வாகிய ஆனே றார்தல்
இறையவன் யானென கியற்றுமாறே”** எனத் திருவொற்றியூர் ஒரு பா ஒருப.:தும்,

“ஓவனமேல் ஏருதொன்றேறும் ஓனகாந்தன் தளியுளார்” எனச் சுந்தரர் தேவாரமுங் கூறுகின்றன.

ஓவனமேல் = ஓ+வன்னம+ஏல் எனவே ‘ஓவனமேல் ஏருது’ என்பதற்கு ஓங்காரத்தின் வடிவத்தை ஏற்றுக்கொண்ட ஏருது என்பது பொருள்.

ஆனேறு அறனுருவும் ஓங்கார வடிவமெனக் கூறுப்படுவதால் சிவபெருமானது கொடியிலுள்ள நந்தியும் அறத்தையும் பிரணவத்தையுங் குறிக்கும் சின்னமாகும்.

தேரடித் தேசிகன் காட்டிய அருள்நெறி

திருமதி பராசக்தி சுந்தரலிங்கம் அவர்கள்
சிட்டி அவஸ்திரேலியா

இந்த வருடம் நல்லூர்த் திருப்பதியிலே வருடாந்தத் திருவிழா மிகவும் சிறப்பாக நடந்தேறியுள்ளது. உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் நம்மவர் பெருந்தொகையினராக நல்லூர் முருகப்பெருமானைத் தரிசிக்க வந்திருந்தார்கள் என்று பத்திரிகைகளும் வாணாலிகளும் அறியத் தந்தன. எம்மில் பலரும் உடல் இங்கேயும் உள்ளாம் நல்லூரிலுமாக இருந்திருக்கிறோம்.

நல்லூர் எங்கள் பண்பாட்டின் சின்னம் இதயஸ்தானம். யாழ்ப்பாண அரசின் தலைநகராக விளங்கிய நல்லூர்நகர் அந்நியர் ஆட்சியின் கீழ் ஒளியிழந்த பின்னர் மீண்டும் பெருமையுடன் விளங்குவதை இன்று பார்க்கிறோம். நல்லூரிலே நடுநாயகமாக அமைந்துள்ளது கந்தசவாமி கோயில். அதன் எல்லைகளிலே பிள்ளையார் கோயில் கைலாசநாதர் கோயில் வீரமாகாளி அம்மன் கோயில் சட்டநாதர் கோயில் எனப் பல கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. நல்லூர் முருகனுக்கு உற்சவங்கள் நேரந்தவற்றாமல் நடைபெறுவது, அதன் தனிச்சிறப்பு. சாதாரண நாட்களிலும் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் முருகப்பெருமானை இங்கு வழிபடுவதைக் காணலாம்.

“நல்லூரான் திருவடியை
நான்நினைத்த மாத்திரத்தில்
எல்லாம் மறப்பேணடி-கிளியே
கிரவுபகல் காணேனாடி”

இப்படிப் பாடுகிறார் எங்கள் நாட்டுப் பெரியார் சிவமோக சுவாமிகள். நல்லூர்த் தேரடியிலே வாழ்ந்த செல்லப்பா சுவாமிகள் யோகர் சுவாமிகளுக்கு ஞானத்தை உணர்த்திய குரு. இதனால் நல்லூர்ப் பதிப்பற்றியும், செல்லப்பா சுவாமிகள் பற்றியும் யோகர்சுவாமிகள் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இப்பாடல்களிலே வேதாந்த சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் நிறைந்து விளங்குகின்றன.

“வண்டுபண் செய்யும் வளம் பெருகு நல்லூரில்
மின்சு மனத்தவரை மேனிலைக்குக்-கொண்டுவரும்
தேரடியிற் தேசிகனைக் கண்டு தூரித்தேன்
தீர்டாபற் றென்றான் சித்து.”

“நல்லூர்ப் பதியிலே ஞான நெறிகாட்டச்
செல்லப்பன் என்னும் திருப்பெயரான்
பொல்லாப்பிஸ்கொன்றுமே யில்லையென ஓதினான்
ஓதயான் கண்டுமெய் தேற்னேன் காண்”

என்று யோகர் சுவாமிகள் தன் குருவைப் பாடுகிறார். எமது நாட்டிலே கடந்த இருபது வருடங்களாக எத்தனை போர்கள் நடந்துவிட்டன. எத்தனை வீடு வாசல்களை இழந்து அகதிகளாகிவிட்டனர்! எத்தனை உயிர் இழப்புக்கள்! எத்தனை உயிர்த்தியாகங்கள்! நல்லூர் வீதியில் தமிழுக்காகத் தன் இன்னுயிரை அறவழியிலே அர்ப்பணம் செய்த மாவீரன் தியாகம் தமிழ் இதயங்களைப் பிழிய வைக்கும்!

எத்தனை இடர் வந்தாலும் மீண்டும் மீண்டும் புத்துயிர்பெற்று புகழ்மணம் வீசும் இந்த நல்லூர்ப்பதிக்கு ஏன் இத்துணை சக்தி? இங்கே ஒரு சித்தர் பரம்பரை

வாழ்ந்திருக்கின்றது. நல்லூர்த் தேரடியிலே வாழ்ந்த செல்லப்பா சுவாமிகளும், அவரது குருவான கடையில் சுவாமிகளும் யோகர் சுவாமிகளும் இந்தப் பதிக்கு மாபெரும் சக்தியைக் கொடுத்துள்ளார்கள். அங்கே வாழும் நம்மவர்களுக்கு இந்தச் சக்திதான் இன்றைக்கும் உயிருட்டி வருகிறது. இது ஒரு காந்த சக்தியும் கூட. நம்மவர் எங்கே இருந்தாலும் அவர்களைத் தன்பால் ஸ்ரத்துவிடுகிறது. நல்லூர்த் தேரடிதிருவிழாவை வாணைலிகளுடாக நேரடியாக அஞ்சல் செய்தவர்கள், “எங்கள் செல்லப்பா சுவாமிகளும் யோகர் சுவாமிகளும் உலாவிய இந்தத் தேரடியிலிருந்து பேசுவதற்கு நாங்கள் எவ்வளவு கொடுத்து வைத்திருக்கிறோம்” என்று பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். இந்தச் சித்தர் பரம்பரை எங்களின் முதுசம்.

பஞ்சம்படை வந்தாலும்
பாரிரல்லாம் வெந்தாலும்
அஞ்சவமோ நாங்களைடி-களியே
முறுமுகன் தந்சமீடி.

என்று நல்லூர்க் கந்தன்மீது சுவாமி எப்பொழுதோ பாடிவிட்டார். எங்களுக்கு வரப்போகும் இன்னல்களை தீர்க்கதறிசியான இந்த முனிபுங்கவர் அறிந்திருந்தாரா? (நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்) என்று மன உறுதியோடு அப்பர் பெருமான் அன்று பாடியதை சுவாமியின் பாடல்கள் நினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்றன.

நாம் இன்று எங்கிருந்தாலும் சுவாமிகளின் அருள்மொழிகள் எமக்கு நம்பிக்கை ஒளி உட்டுகின்றன. அவர் காட்டிய அருள்நெறி எம்மை வாழ்விக்கும்.

எத்தொழிலைச் செய்தாலென்
எதவத்தைப் பட்டாலென்
கந்தன் திருவடிகள்-களியே
காவல் அறிந்திடி

(சிவயோக சுவாமிகள்)

ஓமுக்கம் விழுப்பந்தரும் தம்பிமாரே

வமுக்கி விழுந்தாலும்	தம்பிமாரே
மலரடியைச் சிந்தைசெய்வீர்	தம்பிமாரே
பழுத்த அடியவருடன்	தம்பிமாரே
பாடிப் பணிய வேண்டும்	தம்பிமாரே
மூப்புவந்து அடையமுன்னே	தம்பிமாரே
முழுதும் அறியவேண்டும்	தம்பிமாரே
நாப்பிளக்கப் பொய்யுரைத்துத்	தம்பிமாரே
நாட்டிற் பொருள் தேடவேண்டாம்	தம்பிமாரே
ஆதியந்தம் நமக்கில்லைத்	தம்பிமாரே
ஆன்மாவே நாங்கள் காணும்	தம்பிமாரே
ஓதியுணர் வேண்டும்	தம்பிமாரே
உய்யவழி அதுகாணும்	தம்பிமாரே
சாதி சமயபேதம்	தம்பிமாரே
சங்கற்ப மென்றநிவீர்	தம்பிமாரே
வாழி வாழி சிவன் நாமம்	தம்பிமாரே
ம்ணசாரச் சொல்லுங்கள்	தம்பிமாரே
வாழி சிவன் அடியார்கள்	தம்பிமாரே
மன்னவனும் செங்கோலும்	தம்பிமாரே

-யோகர் சுவாமிகள் அருளியது

சிறுவர் விருந்து

இப்படியும் வருவாரே

அருட்சோதி ஜதீஸ்வரி அவர்கள்

அன்பான பிள்ளைகளே! அன்பு வாழ்த்து! நீங்கள் எல்லாரும் நல்ல சிந்தனை உள்ளவர்கள். இப்போ கொஞ்சம் சுட்டித்தனம் செய்தாலும் வளர்ந்த பிறகு நல்ல நல்ல மனிதராக வாழ்வீர்கள். பல நாடுகள், பல மொழிகள், அறிவீர்கள். எல்லா நாடுகளிலும், எல்லா மனிதர்களும் அடிப்படையில் ஒரே மாதிரித்தான் என்பதைக் காண்பீர்கள் கடவுளும் அப்படித்தான் ஒரே கடவுள்தான் எல்லாருக்கும் எல்லா விதமாகவும் அருளுகிறார் என்பதை உணர்வீர்கள்.

இதை உணர்த்தும் ரஷ்ய நாட்டுக் கதை ஒன்றை இப்போ சொல்கிறேன்.

முன்னொரு காலத்திலே ரஷ்ய நாட்டின் சேரிப்புரத்தில் மார்ட்டின் என்றோரு ஏழை வாழ்ந்திருந்தான். அவனது மனைவி இறந்துவிட்டாள். மக்களும் இல்லை. செருப்புத் தைத்து, அதில் கிடைக்கும் சிறிய ஊதிபத்தின் உதவியால் வாழ்ந்த மார்ட்டின் தன் அயலவருக்குத் தன்னால் இயன்ற உதவிகள் எல்லாம் செய்வான். இரக்கமும், அன்பும், பணிவும், கொண்ட அவன் மிகுந்த கடவுள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தான்.

வயது ஆக ஆகக் கடவுளை நேரே காணவேண்டும் என்ற ஆவல் அவனுக்கு உண்டாகியது. காலை முதல் மாலை வரை மிகுந்த கவனத்தாடன் வேலை செய்யும் அவன் இரவில் இறைவனைப் பிரார்த்திப்பது வழக்கம். “ஆண்டவரே! எனக்குத் தங்கள் தரிசனத்தைக் காட்டி அருளுங்கள்” என்று மனமுருகிப் பிரார்த்தனை செய்வான். ஒருநாள் அந்த ஏழை மார்ட்டின் பிரார்த்தனை செய்யும் போது ஒரு மெல்லிய குரல் கேட்டது.

“மார்ட்டின்! நானை நீ எனைக் காண்பாய்” என்று அக்குரல் கூறியது.

அது இறைவனுடைய குரல் என்று அவன் நம்பினான். மறுநாள் காலையிலிருந்தே, வெகு ஆவலுடன் கடவுளின் வருகைக்காகக் குடிசை வாசலில் காத்திருந்தான் மார்ட்டின். கடவுளுக்கு நிவேதிப்பதற்காக நல்ல பழங்கள், பால், இனிப்புவகை, ரொட்டி எல்லாம் சேகரித்து வைத்திருந்தான். குடிசை நன்கு சுத்தமாகக்கப்பட்டிருந்தது. மார்ட்டின் வாசலிலே காத்திருக்கிறான். கடவுள் வரவில்லை. முற்பகல் ஒன்பது மணியிருக்கும்.... ஒரு வயதுபோன போர்வீரன் மார்ட்டினிடம் வந்தான்.

“நன்பரே! மிகவும் கடைப்பாய் இருக்கிறது. குடிப்பதற்கு ஏதாவது தாரும்!” என்று கேட்டான். மார்ட்டின் மிகுந்த அன்புடன் அந்த முதிய இராணுவ வீரனை வரவேற்று உட்காரச் சொல்லி நல்ல தேரீரும், ரொட்டியும் கொடுத்து உபசரித்தான். அந்த மனிதனும் அவற்றை அருந்தி திருப்தியுடன் மார்ட்டினுக்கு நன்றிகூறிச் சென்றான்.

மீண்டும் மார்ட்டின் கடவுளை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தான். மத்தியானம் ஆகிவிட்டது. கடவுள் வரவில்லை. அவன் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான் அப்போது ஒரு இளம்தாய் தன் சிறு குழந்தையடன் மார்ட்டினிடம் வந்தாள்.

“அப்பா! நானும் குழந்தையும் மிகவும் பசியோடு இருக்கிறோம். ஏதாவது சாப்பிடத் தாருங்கள்” என்று அப்பெண் கேட்டாள்.

மார்ட்டின் மிகுந்த அன்புடனும் மகிழ்வடனும் அப்பெண்ணுக்கு ரொட்டியும் பழங்களும் கொடுத்தான். குழந்தைக்குப் பசிதீர்ப் பால் கொடுத்தான் இருவரும் நன்கு

சாப்பிட்டுக் குடித்துக் களைப்பாறிச் சென்றனர். மீண்டும் மார்ட்டின் கடவுளை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தான்.

மாலை ஆகிவிட்டது வீதியில் பழம் விற்றுக்கொண்டிருந்த ஒரு கிழவி தன் வீட்டுக்குப் போக ஆயத்தமாகினாள். மீதியாயிருந்த பழங்களை எண்ணிக் கூடையிலே அடுக்கிக் கொண்டிருந்தாள் அப்போது ஒரு ஏழைச் சிறுவன் கிழவியின் கூடையிலிருந்து ஒரு அப்பிள் பழத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஓட்டதொடங்கினான். ஆனால், கிழவி அவனைப் பிடித்துக்கொண்டாள். அவன் திருடியதைப் பெரிய சத்தம் போட்டு எல்லோருக்கும் சொன்னாள். சிறுவனைத் திட்டினாள். அடித்தாள் வீதியில் சென்ற சிலரும் அச்சிறுவனை அடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். சிறுவன் கதறி அழுதான் இந்தக் காட்சியைக் கண்ட மார்ட்டின் உள்ளம் உருகியது. அவன் விரைவாக எழுந்து குழப்பம் நடக்கும் இடத்திற்கு ஓடினான். அந்தச் சிறுவனைப் பிடித்து இழுத்துத் தன்னுடன் அணைத்து, அவன்மீது அடிவிழாமல் தடுத்தான். “ஆண்டவன் பெயரால் கேட்கிறேன் தயவு செய்து எல்லாரும் அமைதி கொள்ளுங்கள்!” என்று உருக்கமாக வேண்டினான். சிறு சிறு முனைமுனைப்படன் கூட்டம் மெல்லக் கலைந்து சென்றது. கிழவிமிட்டும் “ஓ! மாட்டன்! நீயாவது கேள் இந்தத் திருட்டுப்பயல் செய்த கொடுமையை என்னசொல்ல” எனக் கூக்குரல் இடத்தொடங்கினாள்.

“தாயே! சற்றுப் பொறு. நான் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருந்தேன். இந்தச் சின்னப் பையன் பசிக்கொடுமையால் ஒரே ஒரு பழத்தை உன் கூடையிலிருந்து எடுத்தான். அதற்காக இதோபார் இந்த உன் பேரப்பிள்ளைக்கு எத்தனை அடிகிடைத்தது. எத்தனை வசை கிடைத்தது. பாவம்! பிஞ்சுக் குழந்தை, நல்லாக பயந்துபோனான். கடவுளின் பேரால் அவனை நீ மன்னித்து விடு” என்று இதமாகப் பேசினார்.

“சின்னப்பயலே! நீ செய்தது தவறுதான். இந்த உன் பாட்டியிடம் நீ மன்றாடிக் கேட்டு அவனிடம் நீ எத்தனை பழங்களை வாங்கியிருக்கலாம். சரி தவறு செய்துவிட்டாய் பாட்டியிடம் மன்னிப்புக் கேள்! என்று சிறுவனுக்கு அன்புடன் சொன்னார். சிறுவன் பாட்டியின்முன் மன்னியிட்டு மன்னிப்புக் கேட்டான். பாட்டிக்கும் மனம் குளிர்ந்து விட்டது. பாட்டியின் பழக்கூடையைச் சுமந்தபடி சிறுவன் அவள் பின்தொடர நடந்தான். கண்கலங்க மார்ட்டின் அவர்களை வழியனுப்பிட்டு குடிசைக்கு வந்தான். இருள் கவிந்த அந்த முன்னிரவில் அவன் மீண்டும் கடவுளைப் பிரார்த்தித்தான்.

“என் இறைவா! இன்றும் நீங்கள் என் குடிசைக்கு எழுந்தருளவில்லையே!”

அப்போது அந்தக் கனிவான அன்புக்குரல் கேட்டது! மார்ட்டன் நீ என்னைக் காணவில்லையா? இன்று காலை தாகத்துடன் உனை நாடி வந்த முதிய போவீரன் நானல்லவா! எனக்குக் குடிக்கப் பானமும் புசிக்க ரொட்டியும் தந்தாயே! மதியம் உன்னிடம் வந்த தாயும் குழந்தையும் நானல்லவா! நீ உண்ண உணவும், குடிக்கப் பாலும் தந்தாயே மாலையில் பழக்காறியிடம் அடிப்பட சிறுவனும் நான்தானே நீ எனக்கு அரவனைப்புத் தந்து பினை நின்றாயே!” என்றது அந்தக் குரல்.

* * *

நவக்கிரகங்களின் மனைவியர் பெயர்கள்

1.	குரியன் -	உஷா	5.	குரு	-	தாராதேவி
2.	சந்திரன் -	ரோகினி	6.	சுக்கிரன்	-	சுக்கிரத்தி
3.	ஸுப்ரகாரகன் -	சக்திதேவி	7.	சனி	-	நீலா
4.	புதன் -	நூனதேவி	8.	ராகு	-	சும்ஹி
			9.	கேது	-	சந்திரலேகி

நன்றி

தொகுப்பு: கிருஸ்னாகிரிஜா

கந்தபுராண சிறுவர் அமுதம்

- மாதாஜி

67. தெய்வயானை திருமணம்

முருகப்பெருமான் அசுரர்களை அழித்து அமர்களுக்கு மேலான வாழ்வை அளித்தார்ல்லவா? அதனால் இந்திரன் முருகப்பெருமானுக்குப் பிரதி உபகாரமாகத் தனது மகள் குஞ்சரியைக் கண்ணிகாதானம் அளிக்க விரும்பினான். அதனால் மணவறை ஆயத்தமானது.

தேவகுஞ்சரி மரகதக் கல்லின் மீது தமது திருவடிகளை வைத்து மெல்ல மெல்ல அசைந்து வருகின்றார். இக்காட்சியைக் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்

“கல்லுயர் பொருப்பிள்ளை காமரடி செல்ல
அல்லனிகால் என்றுமணி நாயுரம் ஓர்ற
மெல்லிடை வருந்துமின மேகலை கிரங்க
எல்லவரும் உளமகிழ எம்மனை நடந்தாள்.”

கல்லின் மேல் குஞ்சரி நடந்தாள். அவள் பாதங்களின் சிலம்பு ‘கிண் கிண்’ என ஒலியெழுப்பின. ஏனென்றால் அன்னையின் தாமரைப் பூப்போன்ற சிவந்த பாதங்கள் நோகுமாம். அதாவது வருந்துமாம். இவ்வாறு அன்னை நடப்பதில் என்ன ஆச்சரியம் உளது. எம்பிராணாகிய கந்தவேள் தமது திருவடி மலரை அடியேனுடைய நெஞ்சகமாகிய கருங்கல்லில் வைத்து உலாவுகின்றாரே என்பர் கச்சியப்பர்.

“பஞ்சதனில் மெல்லடி பணிப்ப உரையின்பால்
குஞ்சரி நடந்த செயல் கூறுப்புமைந்தோ
செஞ்சடர்வை வேலனுடைய செம்மலடி தீயேன்
நெஞ்சக அடுக்கலனும் நீன்றுலவும்” என்றால்,

இவ்வாறு நாணியபடி தேவகுஞ்சரி மணவறைப் பந்தலை அனுகியபோது, முரச வாத்தியங்கள் முழங்கின, “தாயே வாழ்க” வென்று தேவர்கள் துதித்தார்கள். தெய்வயானை அம்மையார் பார்வதி, பரமேஸ்வரரைத் தொழுது நடுவேயுள்ள ஞானபண்டிதராம் கந்தவேளைக் கண்டு நாணினார். உலக மாதாவாகிய உமாதேவி குஞ்சரியையும் முருகப்பெருமானையும் உயர்ந்த ஆசனத்தில் இருத்தினார். திருமணக் கோலத்துடன் முருகப்பெருமானும் திருமணக்கோலத்துடன் குஞ்சரியும் எழுந்தருளி இருப்பதைக் கண்டு இந்திரனும், வானவரும் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தார்கள். வாழ்த்தினார்கள் இருகை கூப்பி வணங்கினார்கள்.

இந்திராணி திருமஞ்சன நீரை இந்திரன் கரங்களில் வார்க்க, இந்திரன் முருகப்பெருமானின் திருவடிகளைத் துலக்கிப் பூசித்தான். பின்னர் பூசைகள் முடிந்ததும் இந்திரன் தெய்வயானையின் திருக்கரத்தை முருகப்பெருமானின் திருக்கரத்தில் வைத்து

“எனியேனுடைய ‘மகளை ஏற்றருள்வீர்’” என்று வேதமந்திரம் கூறித்தாரை வார்த்தான். முருகப்பெருமான் தெய்வயானை அம்மையை ஏற்றுக்கொண்டார். பிரமன் மனத்தினால் மங்கள நாணைப் படைத்துக்கந்தப்பெருமானின் திருக்கரத்தில் கொடுத்தார். முருகப்பெருமான் அதனை குஞ்சரியின் திருக்கமுத்தில் அணிந்தார். இன்னிசை வேதபாராயணம் முழங்கின முக்கள் வகைகள் காமதேனுவின் பசும்பால் கரும்பு முதலியவற்றை இந்திரன் முருகப்பெருமானுக்கு நிவேதனம் செய்தான்.

திருப்பரங்குன்றத்தில் நடைபெற்ற கந்தப்பெருமானின் திருமணக்காட்சி கண்கொள்ளாக காட்சியாக இருந்தது. தீ வலம் வருதல், அம்மி மிதித்தல் அருந்ததி காட்டுதல் முதலிய சடங்குகள் நிகழ்ந்தன.

அம்மி மிதித்தலில் பல தத்துவங்களுண்டு. மனைவியின் காலைக் கணவன் பிடித்து அம்மியில் வைக்க வேண்டும். கற்பு வரம் வேண்டுவதே இதன் பொருளாகும். கல் என்ற பகுதியும், ‘பு’ என்ற விகுதியும் கொண்டது “கற்பு” கல் போன்ற மனத்தின்மை கொள்வதே கற்பு. மனத்தின்மைக்கு உவமையாகக் கல்லை ஏன் கொள்ளவேண்டும். இரும்பைக் கொண்டால் பாரம் கூடியதும் வளைந்து விடும் ஆனால் கல் பாரம் கூடினால் பிளந்து உடைந்து விடுமேல்லவா?

திருமணச் சடங்குகள் ஆகமவிதிப்படி நன்கு சிறப்பாக நிறைவேறியது. முருகப்பெருமானும் தெய்வயானையும் பார்வதி பரமேஸ்வரனை வலம் வந்து வணங்கினார். தேவர்கள் முருகப்பெருமானையும் குஞ்சரி தேவியையும் வணங்கித்தரிசித்தார்கள்.

திருப்பரங்குன்றத்தில் முருகப்பெருமானும் தெய்வயானை அம்மனும் சில காலம் தங்கினார்கள். அமர்கள் பொன்னுலகம் சென்றனர். இந்திரனுக்கு நல்ல நாளில் முடிகுட்டப்பட்டது.

68. வள்ளி

வளம் பல நிறைந்து அண்டர் பரவும் தொண்டை நன்நாட்டில் மேற்பாடி என்னும் ஊரின் அருகில் வள்ளிமலையென்று ஒரு மலையுண்டு. அந்த மலைச் சாரலில் அருந்தவமிக்க சீறார் என்ற ஊர் உண்டு. இதனைச் சித்தார் என்றும் அழைப்பார். இந்த ஊரில் நம்பி என்ற வேட்டுவ அரசன் ஆண்டுவந்தான். சிவனுடன் இருபத்தொரு தலைமுறையாக முருகவழிபாடு செய்து வந்தான். அவனுக்கு ஆண்மக்கள் இருந்தார்கள். பெண்மகவு இல்லாமல் முருகப்பெருமானைப் பிரார்த்தனை செய்து வந்தான்.

கண்ணுவ முனிவரினால் திருமால் சிவமுனிவராகவும் திருமகன் மானாகவும் உபேந்திரன் இந்திரனாகவும் பிறந்தார்கள். சிவமுனிவர்; சிவபெருமானை நினைந்து நீண்ட காலம் தவம் செய்தார். அப்போது முருகப்பெருமானின் திருவருளால், இலக்குமியின் அவதாரமாகிய மான், முனிவர் முன்வந்து உலாவியது. முனிவர் மானின் அழகைக் கண்டு காதல் கொண்டு மயங்கிப் பின் தெளிந்தார்.

மான் கருவற்றது. முன்னாள் முருகப்பெருமானைத் திருமணம் செய்ய விரும்பிச் சரவணைப் பொய்கையில் தவம்செய்த சுந்தரவல்லி மானின் கருவில் புகுந்தாள். மான்

அங்கும் இங்கும் திரிந்தது. உடல் மிகத்தளர்ந்தது. இதனால் வேடுவர் வள்ளிக்கிழங்கு தோண்டிய கிடங்கில் சர்வலோக மாதாவாகிய ஆயிரம்கோடி பிரகாசமுள்ள குழந்தையை ஈன்றது. மானிடக்குரல் அழுகை கேட்கவே மான் வெருண்டு ஓடிவிட்டது.

சரஸ்வதியின் இசைபோலவும், கின்னரரின் வாத்திய ஒசை ஒலிபோலவும் குழந்தை அழுது கொண்டிருந்தது. அப்போது வேடுவ அரசனாகிய நம்பியும், சில வேடர்களும் வேட்டைக்கு வந்தார்கள். குழந்தையின் அழுகை ஒலி நம்பியின் காதுகளில் விழுந்தது. நம்பி, மனமகிழ்ந்து ஓடிச்சென்று பெண் குழந்தையை இருகரங்களாலும் வாரியெடுத்து முத்தம் கொடுத்தான். முருகப்பெருமானே தனக்குப் பெண் குழந்தை அருளினார் என்று மகிழ்ந்தான்.

குழந்தையைத் தன் துணைவி கொடிச்சியிடம் நம்பி கொடுத்தான். கொடிச்சி மகிழ்ச்சியுடன் குழந்தையைக் கரங்களில் ஏந்தி முத்தமிட்டாள். உச்சி மோந்தாள். தானாகவே அவனுக்குப் பால் சூற்றத்து. தனது பால் ஊட்டினாள் தொட்டிலில் இட்டாள். முருகப்பெருமானுக்கு வெறியாட்டு முதலிய விழாவெடுத்தன். வள்ளிக்குழியுள் குழந்தை இருந்தமையால் குழந்தைக்கு வள்ளி என்று பெயரிட்டு வளர்த்து வந்தனர்.

பாலறா வாயர்பதும் பாடி மகிழ்வோம்

வைகாசிமூலம் வளமான நன்னாள்

என்னானும் சைவம் எழில்கொஞ்சம் திருநாள்
உய்வார்கள் உய்ய வழிகாட்டும் உமையின்

திருநாளப் பாலை உண்டொளி செய்த

நிகில்லா வண்ணம் தருநாளக் குழந்தை

நிறைசைவ மகிமை உலகெங்கும் யரவ

போய்யாம் சமனர் புறங்கண்டு ஓட

புதுமைகள் பற்பல செய்ஞானக் குழந்தை

திருக்கோலக் காவில் பொற்றாளம் பெற்றும்

திருநெல் வாயில்நல்ல சிவிகைகைக் கொண்டும்

திருமறைக் காட்டினில் திருக்கதவு அடைத்தும்

திருவீழி மிழலைதனில் படிக்காக பெற்றும்

திருந்றிற்றின் மயிமை உலகெங்கும் யரவு

வழிசெய்த அருள்ஞானக் குழந்தைசம் பந்தர்

பெருமையைப் பாடும் பினித்ரும் வாழ்வில்

பேதமற வந்ததமிழ் வேதமொழி பாடும்

கவியாக்கம்:

ச. குகதேவன், தெல்லிப்பழை.

நாடகம்:

குரன் ஆகை

சீவா: சண்முகவடிவேல்

காட்சி: 1

இடம்: அரண்மனை அத்தாணி மண்டபம்

குரன் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களுக்கு அரசனாக மணிமுடி புனைந்து அரசவை அத்தாணி மண்டபத்தில் அரியாசனத்தின் மீது அமர்ந்திருக்கின்றான். தம்பியர் அமைச்சர்கள் தேவர்கள் முனிவர்கள் சேனாதிபதிகள் இந்திரன் பிரம விட்டுணுக்கள் மற்றும் அவுணர்கள் அவரவர்க்கு உரித்தான் ஆசனங்களில் அமர்ந்திருக்கின்றார்கள். தேவ மகளிரான அரம்பையர்களுடைய நடனம் நிகழுகின்றது. நடன முடிவில் நடனப்பெண்கள் குரனை வணங்க அவன் மாலைகளைப் பரிசுப்பொருளாக வழங்குகின்றான். அவர்கள் அவற்றைப் பல்வியமாகப் பெற்றுக்கொண்டு ஒரு புறமாக ஒதுங்கிச் செல்லுகின்றார்கள்.

ஓரு குரல்: குரபன்ம மகாராசா.....

பல குரல்: வாழ்க

ஓரு குரல்: ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களுக்கு அரசர்.....

பல குரல்: வாழ்க.....

ஓரு குரல்: வீர யாகம் வெற்றியாகச் செய்த வீராதிவீர மார்த்தாண்ட மகாராசா..

பல குரல்: வாழ்க..... வாழ்க.....

ஓரு குரல்: சிவன் வரம் பெற்ற.....

பல குரல்: சீரியோய் வாழ்க..

ஓரு குரல்: அசுரர் அரசர் அன்னையே!

பல குரல்: வாழ்க.....

ஓரு குரல்: அமைதி நிலவுக!

குரன்: யான் பதினாயிரம் ஆண்டு பரனை உன்னைப்பாரில் வேள்வி செய்தேன். கேட்ட வரத்தோடு

கேளாத செல்வமும் தந்து என்னை வாழ்த்தி வளம் ஈந்தார் வள்ளலாம் வாழ்முதல். எத்தேவரானாலும் என்னை வெல்வதறிது. பிரம விட்டுணுக்கள் இந்திராதி தேவர்கள் நாக பாதாள உலகத்தவர், அண்ட புவனங்கள் அப்பாலுள்ளவர்கள் என்பனி கேட்டு ஏங்கி நிற்கின்றார்கள்.

இந்தச்குரன் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களுக்கு அரசன், யாரும் என் ஆணையை அலட்சியம் செய்ய இயலாது. என் ஆணையைக் கடந்தவர் இப்புவனத்தில் தப்பினாலும் அப்புவனத்தில் ஒளிக்க இயலாது. என் ஆணைக்கு அஞ்சாதவர் தம் உயிரில் அச்சமில்லாதவராவர்.....!

அமைச்சன்: முனிவர்கள் பொன் போன்ற பூக்களை மன்னர் மன்னன் மணிமுடி மீது முறை முறை வீசி ஆசி வழங்கி ஆசீவதிக்கின்றார்கள்..!

இந்திரன்: காளாங்கி கைக்கொண்டாள்

குபேரன்: வெற்றிலைத் தட்டாம் தாங்கினான்

வாயுக்கள்: சாமரை தாங்கினார்கள்

அகரேந்திரன்:	உடைவாள் கொண்டான்
சூரியசந்திரர்கள்:	பனிக்குடை பற்றினார்கள்
வருணனும் பிள்ளைகளும்:	ஆலவட்டம் அசைக்கின்றார்கள்
கருடர் கந்தருவர் சீத்தர்:	யாழை மீட்டிக் கானமழை பொழிகின்றார்கள்
தருமராசன்:	பிரம்பு கைக்கொண்டான்
நிருதி:	பூந்தட்டத்தோடு பொலிகின்றான்
தேவ அகர குரவர்:	தர்ப்பை நீர் தெளித்து பல்லாண்டு பாடுகின்றார்கள்

இதோ, மணிமுடிச் சூரபன்மா மகாராசா, ஆனை இடுகின்றார்..... அனைவரும் செவி துலக்கிக் கேளுங்கள்!

சூரன்: எங்கே துழாய் மாலைச் சுந்தர மாயவன்....?

நாராயணன்: வாழ்க மணிமுடிச் சூரபன்ம மன்னவ! இதோ இருக்கின்றேன் மாயவன்..!

சூரன்: நீர் படைப்புக் கடவுளைப் பெற்ற பரந்தாமனாயினீர்! அதனால் எனக்கு முதாதையாயினீர்! பாட்டனார் ஆதலினால் உமக்கு பணி எதுவும் பணிக்கவில்லை. ஆனால் நான் அழைக்கும் வேளைகளில் எல்லாம் விரைந்து வந்து சமூகம் தரல் வேண்டும்.

நாரா: அரசர் ஆனையைச் சிரமேற் கொள்வேன்

சூரன்: எங்கே செங்கமலத்துச் செம்மல்?

பிரமதேவர்: இங்கே இருக்கின்றேன்!

சூரன்: நீ நாள்தோறும் உம்முடைய புத்திரர்களோடும் நம்மிடத்தில் வரவேண்டும்

பிரம: அப்படியே ஆகட்டும் வந்து என்ன பணிபுரிதல் வேண்டும்?

சூரன்: ஒரு நாளிற்குரிய வாரம் திதி யோகம் கரணம் நட்சத்திரம் ஆகிய அங்கம் ஜந்தும் அறைய வேண்டும்.

பிரம: பஞ்சாங்கம் படித்தல் எனக்கு இட்ட பணி அரசே! அதை நான் தட்டமாட்டேன் நட்டம் பயிலும் நம்பன் மேல் ஆணை!

(குரியனைப் பார்த்து) நீ யார்?

சூரி: நான் அருக்கன்

சூரன்: அருக்கனே! நம் வீரமகேந்திரபுர முதார்ப்புறத்தில் சூழ்ந்த மதிலின் மீது செல்வது உனக்கு அரிது!

சூரி: ஆம் அரசே!

சூரன்: கிழக்கு மேற்குத் திசையில் நிமிர்ந்து நிற்கும் சிகரத்தின் வாயில் வழியாகச் செல்... அப்பால் வானில் வெயில் ஏறித்துத் திரிவாய்!

சூரி: ஆணை!

சூரன்: நாளிலும் பொழுதிலும் இளங்கிரணங்களை நடாத்தித் திரிய வேண்டும் இது உனக்கு இடும் ஆணை!

சூரி: அசர காவல்! கடமையிலிருந்து கடுகின் துணையும் கடக்க மாட்டேன் மன்னாதி மன்ன! நான் மதி என்போன்!

குரன்: குரன் ஆட்சியில் ஒன்றை அறிவாய்...

சந்திரன்: அது இன்னது என்று அறிய ஆவல் கொண்டேன்!

குர: பிறை என வளருமாறும் பின்முறை சுருங்குமாறும் இனி வேண்டாம் அறைந்து திரியவும் ஆகாது. சூரியனைப் போல நானும் நிறை மதியாக நம்முடை வீரமாபுர நகரில் வருதல் வேண்டும்!

சந்திரன்: குரபன்ம மகாராசாவின் ஆணைக்கு அஞ்சகின்றேன்!

குர: நீ யார்?

அக்கினி: புவன காவல்! நான் பொங்கழல் முதல்வன்!

குர: அக்கினிக் கடவுளே! நமது வீரமகேந்திர நகரில் உள்ளவர்கள் யாவரே எனினும் நினைத்த மாத்திரத்தில் ஓடி வரவேண்டும். அவர் இடும் பணிகள் யாவையும் ஆற்ற வேண்டும்.

அக்கினி: அரச ஆணை

குர: அக்கினி! யார் உன்னைத் தீண்டனாலும் நீ செந்தாமரை மலர் போலக் குளிரவேண்டும்

அக்கினி: அதுவும் அரச உத்தரவு!

குர: நீ யார்?

கூற்றுவன்: உயிரையும் உடலையும் கூறுபடுத்துபவன் யான்! தரணியிலுள்ளோர் என்னைத் தருமராசன் என்று கூறுவார்.

குர: கூற்றுவனே! கேள். உலகிலுள்ள உயிர் முழுவதையும் நாள் தோறும் நலிப்பது போல எங்கள் மத யானையை குதிரையை அளவில்லாத அவணர்கள் தம்மை கொல்வதைக் கணவிலும் கருதாதே... அஞ்சியே திரிவாய்! அரச ஆணை என் அச்சத்தை அதிகரிக்கச் செய்கின்றது அண்டாதிபதியே!

குர: நீ யார்

காற்று: நான் வாயு தேவன்

குர: உலவையானே! உனர்ந்து கொள்! எங்கள் வீரமகேந்திரபுர நகரில் உள்ளவர்கள் புனைந்து பின் களைந்து போக்கிய, தேன் சிந்தும் மணம் கமழ் மாலை ஒளி விடும் அணிகலன்கள் கலிங்கம், வாசனைத் தீரவியம் பொற் சுண்ணம் யாவற்றையும் போக்கிவிட வேண்டும். அரசர் ஆணையை ஏனையில் உறங்கும் இளங்குழலி போல ஏற்பேன். அண்டங்களை வென்ற கொண்டல் வண்ணக் கொற்றவு! அடியேன் வருணதேவன்.

குர: வருண பகவானே! வா இங்கே! கேள் இது நமது நகரில் புனகு கஸ்தாரி, பச்சைக் கற்பூரம், சந்தனம், நூந்தம் ஆகியவற்றைக் குழைத்துத் தீம்பால் ஆவியினும் மென்மையான பன்னீரில் கூட்டு, அந்த நல்ல வாசனை நீரை எல்லா இடங்களிலும் தெளிக்க வேண்டும். காற்று அதைச் சுத்தம் பண்ணுவதற்கு!!

வருணன்: அரச ஆணைக்கு அஞ்சி ஊனையும் உதறி கடமையைக் கண்ணியம் கட்டுப்பாட்டுடன் கடைப்பிடிப்பேன் அவனு காவல!

இந்திரன்: தேவர்களுக்கு அரசன் யான்!!

இந்தி: தேவேந்திரா! தேவர் குழுவோடும் திசை காப்பாளரோடும் நகருக்கு நானும் வரவேண்டும். உங்கள் வருகைக்குக் காத்திருக்கும் எங்கள் அவன்ற் சொல்லும் பணிகளைப் புரிய வேண்டும். தவறக்கூடாது!!
சூரி: அண்டாதிபதியின் ஆணையை என் பெருந்தொண்டாகக் கொண்டேன்
சூரி: இத்துடன் அரசவை கலையட்டும் ஆணையை நிறைவேற்ற அவரவர் பதங்களில் சென்று நிலைக்கட்டும்.

(தீரை)

காட்சி: 2

இடம்: குரன் மாளிகை
 குரன் தனியாக இருக்கின்றான். திரை விலகியதும் காவலரைக்கூவுகின்றான்.

குரன்: யாரங்கே?

காவ: (ஒடிவுந்து வணங்கி) மகாராசாவிற்குக் கோடி வந்தனம் மன்னர் வாழ்க!

குரன்: அமர்ர் கோனை அழைத்து வா!

காவ: உத்தரவு (செல்லுகின்றான் சிறிது போதில் இந்திரனை கூட்டி வருகின்றான்)

இந்தி: வீராதி வீரரான சூரி மன்னருக்கு ஆராதனை வணக்கம்!

குரன்: ஆகட்டும்! அந்தர நாதனே..! உன்னை எதற்காக அழைத்தேன்.. அறிவாயா?

இந்தி: அறிவதற்கு ஆவலுடைவனாக உள்ளேன்!

குரன்: மகேந்திரபுர மாந்தர்க்கு வேண்டும் பணிவிடைகள் யாண்டும் சரிவரநிகழ்கின்றதா?

இந்தி: ஆம் அரசே! குரபன்ம மன்னவர் ஆணைப்படி யானும் தேவர்களும்முனிவர்களும் முட்டின்றிப் பணிவிடைகளைத் துணிவுடன் மணியாகச் செய்து வருகின்றோம்.

குரன்: ஆஹா! மனம் மகிழும் செய்தி!

இந்தி: ஒருநாள் சிங்கமுகாக்கருடைய ஆகரம் பதியை அடைவோம்! ஒருநாள் தாரகாக்ரன் தன்பதியான மாயாபுரிக்கு மகிழ்ந்து ஏதுவோம். ஒருநாள் ஏனையவர் தம்பதிக்குச் செலவோம். சொல்லும் பணிவிடைகளை அல்லும் பகலும் ஒல்லும் வகையினால் ஒப்பேற்றுவோம்..!

குரன்: இந்திரா! உன் கடமை உனர்ச்சி கண்டு களிப்படைகின்றேன். தேவர்களையும் முனிவர்களையும் காக்கும் கடமை என்னது!! ஆ! ஒன்றை மறந்து விட்டேன்!

இந்தி: கவர்க்க உலகத்தை மறந்தாலும் மன்னவரை மறக்கலுமாமோ..!

குரன்: அமரேசா! நீவீர் தானவர்க்குத் தம்பியர், அவர் பணி நும்பணி அன்றோ!

இந்தி: அது அரச ஆணை!! இன்னும் யாதோ?

குரன்: அலைகடல் மீன் அனைத்தையும் வலையை வீசி வாரி நானும் உலையாமல் கொண்டு வந்து உய்ப்பீர்...!

இந்தி: அலைகடல் மீனினையா அரசே?

குர: ஆம் அமரேசா!

இந்தி: நெஞ்சம் நடு நடுங்குகின்றது!

குர: பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும் அல்லவா அமராபுரிக்கு அரசே!

இந்தி: பிரமதேவர் எம் தலையில் இப்படியுமா எழுதினார்? ஐயகோ! நாம் என் செய்வோம்! திரைக்கடலின் மீன் கொணர உரைத்தாரே.. நாம் என்ன செய்வோம்..ஆ... தெய்வமே...

குர: இந்திரா, கவலையைக் கைவிடு! கடமையைக் கைக்கொள்...! சென்று வா இந்திரா, தரங்கக் கடல் மீன் இன்று தா...!

(தீரை)

பாடும் பணி

செவப்புலவர் கவிமணி, இராசையா பஞ்சாரன்

எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளாக விளங்குகின்ற பரங்கருணைத் தடங்கடலான எங்கள் பரமேஸ்வரனைப் புகழ்ந்து பாடியே சரணம் என்று திருவடியடைந்த சைவ நாயன்மார்கள் பூர்வ ஜென்ம புண்ணியஞ் செய்தவர்களாவர். அவர்கள் எல்லோருமே இறைவன் நாமத்தை உச்சரித்தே உயர்நிலையை அடைந்தவர்கள். அது மட்டுமென்று இறைவனின் திருவருஞ்குப் பாத்திரமாகி அவனுடைய அருளாலேயே நந்தகதியையும் அடைந்தார்கள்.

வாழ்ந்து காட்டியவர்கள்

இந்தச் சைவ நாயன்மார்கள் அனைவருமே இப்படித்தான் வாழுவேண்டும் என்று நமக்கு வாழ்ந்து காட்டிப் போயிருக்கின்றார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் வாழ்ந்து காட்டிய நெறிமுறையிலேயே நாங்களும் வாழப் பழகவேண்டும்.

சைவ நாயன்மார்கள் பலரும் பல்வேறு அற்புதங்களைச் செய்து இறைவனின் பெருமையை உலகோருக்கு எடுத்துக்காட்டி பதிகங்கள் பாடி மேன்மையுற்றார்கள். அவ்வாறு பாடிய பதிகங்கள் ஒவ்வொன்றும் பக்தி ரசம் ததும்பும் பனுவல்களாகும். அவற்றை ‘தமிழ் வேதம்’ என்று கூறுவார்கள். தேவாரம் என்பது அனுபவ முத்துக்கள். இறைவனுக்குச் சூட்டப்படும் பாமாலையாகும். தேவாரம் வேதசாரமாகும்.

அரும்பெரும் பொக்கிவடம்

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடிநஞ்சும் தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனாகிய எமது இறைவனை ஏத்தித் துதிக்கின்ற இத்தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் அனைத்தும் நமக்குக் கிடைத்த அரும்பொக்கிவடங்களாகும். அதை நாங்கள் பக்குவமாகப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டியது எமது தலையாய கடனாகும். அது மாத்திரமன்றி அந்த அருமையான தேவாரங்களைப் பிழை இல்லாமல் பண்ணோடு ஒதவேண்டும்; இனிமையாக ஒதவேண்டும்; இராகத்தோடு ஒதவேண்டும் பண்ணோடு இசை பாடும்போது பக்திப் பரவசம் ஏற்பட்டு காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்க வேண்டும். அதுதான் அதன் பெருமை.

அவ்வாறு அருட்பாக்களை ஒதி ஆண்டவனுக்குச் சமர்ப்பிக்கும் போது அதன் அருமையும் பெருமையும் நன்கு புலப்படும். ஆகவே நாயன்மார்கள் அருளிச் செய்த தேவாரங்கள் சொற்றுமிழால் இசைபாடி ஏத்தித் துதிக்கவல்ல தீந்தமிழ்ப் பனுவல்களாகும். பக்திச் சுவையோடு நாவினில் இனிக்கும் தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் நாவாரப்பாடும் போது காதாரக் கேட்டு மகிழ்லாம்.

அற்புதப் பதிகங்கள்

இந்தத் தேவாரப் பாடல்கள் அனைத்தும் சைவப் பாரம்பரியத்தையும் எமது சைவக் கோட்பாடுகளையும் தத்துப்பாக எடுத்தியம்புவதோடு இறைவனது அரும்பெருங்குணவியல்புகளையும் காட்டி நிற்கின்றன. இறைவன் இப்படிப்பட்டவன் என்பதை எடுத்துக்கூறும் தேவாரங்கள் அவனது அழியாத அற்புதச் செயல்களையும் விவரிக்கின்றன.

எனவே இந்த அற்புதமான தேவாரத் திருப்பதிகங்களை நாம் இடையறாது ஒதவேண்டும். இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடுதின்ற பணி மிகவும் புனிதமான ஒரு தொண்டாகும். இது எல்லோராலும் செய்யப்பட்டு யாத ஒன்று. இறைவன் எமக்கு இந்த உடம்பைத் தந்தது தம்மை வாழ்த்தி வழிபடுத்திகேயாம். ‘திருவங்கமாலை’ என்ற

திருப்பதிகத்தைப் பாடிய திருநாவுக்கரசு நாயனார் எமது ஒவ்வொர் அங்கத்துக்கும் வேலை கொடுக்கின்றார். ‘தலையே நீ வணங்காய்!’ என்று தொடங்கி கை, கால், மூக்கு, வாய், கண் முதலாய உறுப்புக்களுக்கும் ஒவ்வொரு கடமையாக ஒதுக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார் நாயனார். என்றே இதன் அருமை!

அது மாத்திரமன்றி

‘நற்றவா உனை நான் மறக்கினுஞ் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே’ என்று நாயனார் தம்முடைய நாவையே பழக்கி வைத்திருப்பதை நோக்கும் போது ஆச்சியிப்படாமல் இருக்க முடியாது. ‘சலம்பூவொடு தூபாம் மறந்தறியேன், தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன், நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன் உன் நாமம் என் நாவில் மறந்தறியேன்’ என்ற வரிகளும் இவ்விடம் நோக்கத்தக்கன. இது அருமையிலும் அருமையன்றோ!

மாசற்ற சோதியாகவும் மலர்ந்த மலர்ச்சுடராகவும் மிளிரிகின்ற எம்பெருமான் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அரும்பெருஞ் சோதியாக விளங்குகின்ற பரங்கருணையுடன் காட்சியளிக்கின்றான்.

இறைவனின் திருவிளையாடல்

அருள்மிக்க பரமேஸ்வரனான சிவன் எமக்காகவே ஜந்தொழில்களையும் புரிகின்றார். உலகில் வாழும் சீவராசிகள் அனைத்துமே ஆண்டவனின் படைப்புக்களாகும். அந்தச் சீவராசிகள் வாழுங் காலத்தில் அவற்றைக் காத்து ரட்சிக்கின்ற சிவபெருமான் அவற்றை அழித்து மறைக்கவும் செய்கின்றார். இது அவரது திருவிளையாடல்.

அத்தகைய பெருமானைப் புகழ்ந்து பாடி ஏத்துகின்ற பக்தர்களின் பெருமை சொல்லில் அடங்காது. தொண்டர்களின் பெருமை சொல்லில் அடங்காத தன்மையைக் கொண்டிருப்பதால் ஈடினையற்ற ஒரு பேரின்ப நிலையில் அவர்கள் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் முத்திநெறி அறியாதவர்களாக இருந்தாலும் இறைவனின் ஆளுகைக்குட்பட்டு அவனின் பேரருட் கருணைத் திறத்தினால் ஓளிமிக்கவர்களாக இப்பூவுலகில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அந்தத் தொண்டர்கள் அனைவரும் இறைவனுடைய திருவருட் சக்தியினால் ஸ்ரக்கப்பட்டு அந்தமொன்றில்லாத ஆனந்தம் பெற்று உய்யும் வழி தேடித் தொண்டாற்றுகின்றனர்.

இசையும் இறைவனும்

இசைக்கு மயங்காதவர் யாருமே இல்லை. கொடிய நாகபாம்பு கூட இசைக்கு வசமாகின்றது. இறைவனும் இசையில் மயங் கீடே இராவனனுக்கு உயிர்ப்பிச்சையளித்தார். காற்பெருவிரலினாலே கைலை மலையை ஊன்றிய வேளை இராவனன் சாமகானமிசைத்து இறைவனை மகிழ்வித்ததாகப் பூராணங்கள் கூறுகின்றன. அதே போன்று தேவாரத் திருப்பதிகங்களும் அருட்பாக்களாகத் திகழ்ந்து ஆனந்தத்தை அள்ளி வழங்கும் திருப்பாடல்களாக ஓளிவீசி நிற்கின்றன.

ஆகவே, சைவ சமயத்தை அனுட்டிக்கும் நாங்கள் ஆண்டவனைப் புகழ்ந்து பாடுகின்ற தன்மையைப் பெற்றுள்ளமையினால் புண்ணியஞ் செய்தவர்களாவோம். அந்தத் தன்மை ஆண்டவன் கொடுத்த கொடையாகும். சிவபெருமானுடைய பேரருட் கருணைத்திறனுக்குப் பாத்திரமாகி அருள் பெற்றுயவதற்கு நாங்கள் தேவாரங்களை முறையாக ஒதுதல் வேண்டும். அவ்வாறு ஒதி உணர்ந்து நற்கதி அடைய நம்மை நாமே தயார்ப்படுத்திக் கொள்வோம். அங்ஙனம் தயார்ப்படுத்தவும் அவனருளையே அவன்தாள் வணங்கி என்றபாடி அவனது திவ்யத்திருவருளை வேண்டி நாடி நிற்போமாக.

அகவை 80 காணும் கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களுக்காக கன்டா இந்து சமயப் பேரவை நடாத்திய சிவத்தமிழ் விழா

18-02-2005 வெள்ளிக் கிழமை மாலை 5-00 மணிக்கு நல்லூர்க்கந்தசாமி கோயில் ஸ்ரீ வள்ளி திருமன் மண்டபத்தில் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் 80ஆவது அகவை குறித்த சிவத்தமிழ் விழாவும் சிவத்தமிழ் சஞ்சிகையின் சிறப்பு மலர் வெளியீடும் கன்டா இந்துசமயப் பேரவை சார்பில் நடைபெற்றன.

விழாவிற்கு கலாநிதி, கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். டாக்டர் கத்ரி துறைசிங்கம் அவர்கள் அங்கு குழுமியிருந்த அந்தனை பேரையும் வரவேற்றுத்துடன் தனது இல்லத்தின் ஒரு புறத்தில் தூர்க்கை அம்மன் ஆலயமும் மறுபுறத்தில் தூர்க்காதுரந்தரியின் இல்லமும் அமைந்திருப்பதாகக் கூறியதுடன் சிவத்தமிழ் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் கலாநிதி

சிவகுமாரன் எடுக்கும் நன்முயற்சி களைப் பட்டியலிட்டதுடன் அவரது ஸ்ரீய சேவைக்கு உதவும் முகமாக எல்லோரையும் சந்தாதாராக சேருமாறும் வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

ஆலய அர்ச்சகர் சிவத்திரு பா. திருக்குணானந்தக் குருக்கள் ஆசியுரை வழங்குகின்ற பொழுது தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் சேவையை மிகவும் பாராட்டினார். கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள் தலைமை உரையில் தான் இதுவரை கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி யினுடைய 80 அகவைப் பாராட்டு விழாக்களில் ஐந்தில் பங்குபற்றியதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன் எனக் கூறினார். தன்னைச் சமயத் துறையினுக்கு இட்டுச் சென்றவர் அம்மையானே எனவும் விதந் துறைத்தார்.

கலாநிதி மனோன்மணி சண்முக தாஸ் அவர்களால் எழுதப்பட்ட காலம் தந்த கைவிளக்கு எனும் நாலினையும் கவிநாயகர் அவர்கள் வெளியிட்டு வைத்தார்கள். சிவத்தமிழ் சஞ்சிகையினை திரு. பொ. கனகசபாபதி அவர்கள் அறி முகம் செய்து வைத்தார்கள். சிவத்தமிழ் ஜேர்மனி, இங்கிலாந்து, யாழ்ப்பாணம், கனடா ஆகிய நான்கு நாடுகளுக்கும் செல்கின்றது என்பதை அதன் அட்டைப் படம் தெளிவாகக் காட்டுகிறது என்பதையும், அதில் உள்ள 36 கட்டுரைகள், கவிதைகள், துணுக்குகளில் 26 தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி பற்றியது எனவும் குறிப்பிட்டார். கலாநிதி சிவகுமாரனுக்குச் சும்மா இருக்கத் தெரியாது ஏதாயினும் செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பது அவர் கொள்கை. அவர் மகாஜனன்.

திரு. சிவலிங்கம், திரு. திருச்செல்வம், திருமதி அன்னபூரணம் ஞானசம் பந்தர், திரு. செ. சோமசுந்தரம், திருமதி தர்மதேவி சிறி சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினார்கள். சட்டத்தரணி சிவ. சிறீதரன் அவர்களும் பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதன் அவர்களும் சிறப்புரைகள் நிகழ்த்தினர். தூர்க்கை அம்மன் ஆலயம் நடத்தப்படுகின்ற பாங்கு, அதன் வளர்ச்சி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டையை மிகவும் தேர்ந்த ஒரு நிர்வாகியாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது என சிவ சிறீதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். காரைக்கால் அம்மையார், திலகவதியார் போன்ற சைவப் பெரும் மகளிர் வரிசையில் செல்வி தங்கம் மாவும் வைத்துப் பார்க்கப்பட வேண்டியவர் என பேரறிஞர் குறிப்பிட்டார்கள். இந்து சமயப் பேரவைச் செயலர் திருநிறைச் செல்வர் சிவ. முத்துலிங்கம் அவர்கள் நன்றியுரை கூறினார்கள்.

இறைவனின் கணக்கு

அர்ஜீனனும், பகவான் கிருஷ்ணனும் முரட்டுத்தனம், அகந்தை, ஆடம்பரம் ஆகிய தன்மைகளை உடைய ஒரு பணக்காரனைக் காணச் சென்றனர். பகவான் கிருஷ்ணன், “உனக்கு ஜந்து கோடி ரூபாய் கிடைக்கட்டும்” என அவனை வாழ்த்தினார்.

பிறகு அவர்கள் மிகவும் ஏழையான வயோதிக் பக்தன் ஒருவரைக் காணச் சென்றனர்.

பகவான் கிருஷ்ணர், “உம்மிடம் உள்ள ஒரே ஒரு பசுமாடும் இறந்து போகட்டும்” என்று கூறினார்.

அர்ஜீனனுக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது.

“பகவானே, உனது உண்மை இயல்பினை அறிந்துகொள்ள என்னால் இயலவில்லை. உம்மை அவமதித்த பணக்காரனை வாழ்த்தி அருள் புரிந்தீர்கள். உங்களுக்குத் தொண்டு செய்த ஒருவருக்கு சாபமிட்டிருக்கின்றீர்களே!” என்று கிருஷ்ணரைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

“பணக்காரன், செல்வத்தின் மூலம் கடுமையான குற்றங்களைப் புரிந்து நேராக நரகத்துக்குச் செல்வான். அந்த ஏழை மனிதன், இந்தப் பசுவினிடத்தில் உள்ள பற்றை விடுத்து விரைவில் என் இருப்பிடத்துக்கு வந்து சேருவான்” சொன்னார் கிருஷ்ணர்.

இறைவனின் வழிமுறைகள் மர்மமானவை. இறைவன் திருவுளப்படியே வாழ்ந்து அவன் அருள் பெறுக.

- வீவேகானந்தர்

குரு வழிபாடு

மாதா தேவோ பவ பீதா தேவோ பவ
குரு தோவோ பவ ஒச்சார்ய தேவோ பவ
அன்னையும் பீதாவும் முன்னறி தெய்வம்
மாதா பீதா குரு தெய்வம்.

இவை நம் முதாதையர் வகுத்த-கூறி வைத்த நன்னெறி வாழ்க்கை வழிகள். மக்கள் தாம் பிறந்தது முதல் படிப்படியாக வாழ்வியலிற் தாய் தந்தையரையும், தமக்கு வாழ்க்கைக்கு வழி காட்டியாயிருக்கும் குருவையும், இவர்கட்கெல்லாம் இயங்கும் சக்தியைக் கொடுக்கும் மேலான பேரருட் சக்தியான இறைவனையும் வழிபட்டு அவர்கள் காட்டும் நன்னெறியில் வாழவேண்டும்.

நல் வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு எதிர்காலத்தை வளம்பட வைப்பதற்கு வளரும் சமுதாயம் தம் தாய், தந்தையரையும் கல்வி கற்பிக்கும் தமக்கு வழிகாட்டும் குருவையும் மரியாதை செய்வதுடன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான இந்த உலகத்தை ஆட்டிப் படைக்கும் பெரும் சக்தியான இறைவனை பணிந்து போற்றி வழிபடுதலும் அவசியமாகும்.

பாலூட்டி வளர்க்கும் தாயைப் புறக்கணிப்பதால் ஒருவனுக்கு கிடைக்கக் கூடிய அறுசுவையும் போய் விடும். தந்தையை மதிக்காவிட்டால் நல்லறிவு கெட்டுவிடும். இதனை ஆன்றோர் அனுபவவாயிலாக எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். மாணவர்களாகிய நாங்கள் இந்த நல் வார்த்தைகளை மனத்திருத்தி வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழும் வகையறிந்து வாழ்வோமானால் சகல செல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வு வாழலாம்.

எனவே மாணவர்களாகிய நாங்கள் பெற்ற தாய் தந்தையரையும், எழுத்தறிவிக்கும் ஆசானையும், இந்த வழி வழியாகப் பெரும் ஆற்றல் மிகக் இறைவனையும் வழிபடுவதன் மூலம் நலம் பல பெறுவோமாக.

தி. மயூரகிரிசர்மா
அந்தியார் இந்துக்கல்லூரி, நீர்வேலி.

ராகு, கேது தோறங்கள் அகல

ராகுதோஷம் அகல நான்கு வெற்றிலை, ஒரு பாக்கு, 'நவதான்யம் வைத்துக்கட்டி இருபத்தி ஏழ நாட்கள் தலைக்கு அடியில் வைத்து உறங்கிய பின், இருபத்தி எட்டாம் நாள் நவதான்யத்துடன் தம் ஆடையிலிருந்து ஒரு நால் எடுத்துச் சேர்த்து நாகப்பிரதிஷ்டை செய்துள்ள இடத்தில் தலையைச் சுற்றிப் போட்டுவிட்டு இருபத்தியோரு முறை சுற்றி வலம் வந்தால் நலம் விளையும்.

ராகுவும் கேதுவும் பூசித்துப் பயன் பெற்ற திருத்தலம் திருக்காளத்தியாகும். இத்திருத்தலம் ஆந்திர மாநிலத்தில் ஞேணிகுண்டா ரயில் நிலையைத்திற்கு வடகிழக்கில் சுமார் இருபத்தி எட்டு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் உள்ளது.

நன்றி: கிந்துமத ஆசார அநுஷ்டானங்கள்

அருணக்ரீநாதர் பாடிய கதீர்காமம்

சைவத்தினு. க. சிவபாலன்

மருவும் ஓடியார்கள் மனதில் விளையாடுபவன் முருகன். அம்மருகனுக்கு ஈழத்திலே அருள் நிறைந்த புகழ்மிக்க வழிபாட்டுத் தலங்கள் பல உள். அவற்றுள் கதீர்காமம் தலையாய் யாத்திரைத் தலமாகும். அது ஸமுத்தின் தென்கீழ்ப் பகுதியில் உள்ளது. கொழும்பிலிருந்து காலி வழியாக மாத்தறை சென்று, அங்கிருந்து “திசைமகாறாம்” வரை சென்றால், அடுத்த பன்னிரண்டு கல் தொலையில் தெரிவது புண்ணிய நதியான மாண்க்கங்கை. அதன் அருகில் இருப்பதுதான் கதீர்காமம். நாற்றிசையும் கொடிய மிருகங்கள் வாழும் காட்டின் நடுவேயுள்ள கதீர்காமத் தலத்தில், மிக்க அற்புத மகிழமோடு பொற்புடன் கோயில்கொண்டிருக்கின்றான் முருகன்.

“கதீர்காமம்” என்றால் கடவுள் தன்மையுடைய ஒளியும், அன்பும் நிறைந்த கீடம் என்பது பொருள். கதீர்காமம் முருகப்பெருமானது படைவீடுகளில் ஒன்று என்று பேசப்படுவது. முருகன் ஆடையைப்படி குரனைத் தடிந்து வெற்றியுடன் உக்கிரத்தோடு திரும்பிய வேலானது, வரும் வழியில் எதிர்ப்பட்ட வாகூரமலையை இருக்காறாகப் பினாந்தெறிந்து கடவில் மூழ்கியதும், முன்று கதீர்கள் சிந்தப்பட்டதாகவும், வேலுருக்கொண்ட அக்கதீர்கள் மூன்றும் முறையே உகந்தமலை உச்சியிலும், திருக்கோவிலில் உள்ள வெள்ளை நாவல் மற்றும் ஒன்றின்மீதும், மண்டுரீல் தல்லை மரம் ஒன்றின்மீதும் தங்கினவென்றும், அதனாற்றான் அவ்விடங்களில் “வேலாயுதகவாமி கோவில்கள்” அமைந்ததாகவும் கூறப்படுகின்றன. இந்த நம்பிக்கையினாற்றான் கதீர்காமத்துக்குக் கரையோரமாகக் கால் நடை யாத்திரை செல்லும் அடியவர், ஞானசக்தி பீடங்களாகிய இத்தலங்களை முறையாகத் தரிசித்து அருள்பெற்றுக் கொண்டே மூலவர் உறைபதியாகிய கதீர்காமம் செல்கின்றனர்.

அடுத்தபடியாக, “கதீர்காமம்” என்பதற்குத் தினை நிறைந்த ஊர் என்றும் பொருள் விரிப்பார். இப்பகுதியைச் சுற்றி வேடர்களினால் செய்கை பண்ணப்படும் தினைப்பயிர்கள் அதிகமாகக் காணப்பட்டதனாலேயே இப்பெயர் பெற்றதாகக் காரணங்கூறப்படும். ஆலயத்தின் சுற்றுப்புறங்களில் வேடர் இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களது வழிபடு கடவுள் கதீர்காமப் பெருமானே என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பொழுது ஆலயத்திற்குப் பூசை செய்பவர் வேடர் வழிவந்த “கப்புறாளை” எனப்படுவதறே. இது ஆகம முறைப்படி பூசை நடைபெறும் கோயிலல்ல. பூசை புரிபவர் வாயைச் சீலையால் கட்டிக்கொண்டு மௌனமாக நின்று பூசை செய்வதே இங்குள்ள வழக்கம். இந்நேரம் அங்குள்ள தெய்வ சக்தி அடியாரை நெக்கு நெக்குருகச் செய்து தன் வயப்படுத்தி நல்லறிவை அகத்துள் ஏற்றி, ஆண்த பரவசமாக்கி, ஆலயத்தின் அருள் மயத்தை எங்கும் ஒளிவிடச் செய்யும்.

கதீர்காம ஆலயத்தின் கட்டடம் மிகவும் சிறியது. இது மூலத்தானத்தையும், சிறு மண்டபத்தையும் கொண்ட ஒரு சாதாரண சிறிய கட்டடமாகும். மூலத்தான வாயில் ஒருபோதும் திறக்கப்படுவதில்லை. எப்பொழுதுந் திரைச் சீலையால் மறைக்கப்பட்டிருக்கும். அம்மூலத்தானத்தில் ஓர் இயந்திரப்பெட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது முருகப் பெருமானது இயந்திரத்தை மந்திர வடிவாக அமைத்து, முத்துலிங்க சவாமிகளால் வணங்கப்பட்ட பொற்றகடு உள்ள பெட்டி எனக் கூறப்படுகின்றது. ஆலயத்திற்குப் பக்கத்தில் தெய்வயானை அம்மன் கோயிலும், வள்ளியம்மன் கோயிலும், பிள்ளையார் கோயிலும் அமைந்திருக்கின்றன. இவற்றோடு இங்கிருந்து முருகனைப் பூசித்து அவனடி சேர்ந்து சமாதியான முத்துலிங்க சவாமிகளுக்கும் கோயில் உண்டு. இக்கோயில் வீதி முருகன் திருக்கை வேல் போல முக்கோணவடிவுடையதாகக் காட்சித்தரும்.

கதிர்காமத்தில் ஆடி மாதத்தில் உற்சவ விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆடித்திருவோண் நாளன்று தீர்த்தம் நடைபெறும். இத்தினம் மகிழை மிக்கதாகும். இவ்விழாக்காலத் தரிசனத்திற்காக இலட்சக்கணக்கில் மக்கள் யாத்திரை செல்வார். இக்காலத்தைத் தவிர கார்த்திகை மாதத் திருக்கார்த்திகை, சீத்திரை வருடப்பிறப்பு முதலிய நாட்களிலும் சிறப்பான விழாக்கள் இங்கு நடைபெறுகின்றன. உற்சவ காலங்களில் மூலத்தானத்திலிருக்கும் இயந்திரத்தகடு வைக்கப்பட்ட பெட்டியைக் கோயில் யானைமீது எழுந்தருளச் செய்து, திருவீதி உலாவரப்படும். இங்கு வரும் அடியவர் தேனும் தினை மாவுங் கொண்டு மாவிளக்கிட்டு முருகனுக்கு நிவேதிக்கின்றனர். பலர் காவடி எடுப்பார். வேறு பலர் ஊன் உருகி உள் ஒளி பெருக்கும் காப்பூரத் தீபச் சட்டி ஏந்துவர்; இன்னும் பலர் மெய்மறந்து பாடியாடிக் கூத்துமாடுவர்; இவர்களுக்கு மேலாகச் சிலர் மௌனமாக இருந்து அந்தர் யாகஞ் செய்வார்.

கதிர்காம யாத்திரீகர் தங்குவதற்கு வசதியாகப் பல மடங்கள் கதிர்காமத்தில் உள். அவற்றுள் கிராமகிருஷ்ண சங்கத்தாரின் மடமே பிரபலியத்துடன் விளங்கி வந்தது. உற்சவ காலத்தில் கதிர்காமம் செல்வோர் தங்கீ ஒழுகல்லடைந்து செல்வதற்கு மாத்தறை அன்னதான மடமும், கொழும்பு கதிர்காம யாத்திரீகர் தொண்டர்ச்சபைக் கப்பித்தாவத்தை மடமும் ஒகவேண்டிய உதவீகளை கிரவு பகல் பாராது செய்து வருவதும், அடியவர்கள் பலவகையிலும் கிவற்றிக்கொண்டு செய்து வருவதும் கிஸ்கு குறிப்பிடப்பட்டத்தக்க புண்ணிய விடயமாகும்.

மஹாமிருத்யுஞ்ஜய மந்திரம்

ஓம் த்ரயம்பகம் யஜாமஹே சகந்திரம் புஷ்டி வர்த்தனம்/
உர்வாருகமிவ பந்தனாத் ம்ருத்யோர் முக்ஷி மாம்ருதாத்//

பொருள்

ஆக்கல் அளித்தல் அழித்தல் ஆகிய மூன்றும் வல்ல முதல்வா போற்றி புகழ் மனம் வீசத் தகவளிப்போனே உடலும் உள்ளமும் திடம் பெறச் செய்வோய் பழுத்த வெள்ளரி பற்றுவிட்டது போல் அழிவினின் நெம்மை யகந்தியே யென்றும் அமரத்தன்மை யளிப்பாய் போற்றி!

..கவியோகி சுத்தானந்த பாரதி

இந்த மஹா மிருத்யுஞ்ஜய மந்திரம் ஒரு உயிருட்டும் மந்திரம். சகல விதமான விபத்துக்களையும் இது நீக்குகிறது. நோய்களை மாற்றும் தன்மை இதற்குண்டு. நம்பிக்கையுடனும், பக்தியுடனும் ஓதினால் வைத்தியர்களால் கைவிடப்பெற்ற நோயாளிகளும் குணமடைவார்கள். ஒதுகின்றவர்களைச் சகல வியாதிகளின்றும் காப்பதுடன் மரணத்தை ஜெயிக்கவல்ல ஒரே மந்திரமும் இதுதான். தினமும் நீங்கள் இம்மந்திரத்தை 108 முறை ஜெபம் செய்தால் சகல விபத்துக்களினின்றும் உங்களைக் காத்துக் கொள்வீரார்கள். ஜெபிப்பவருக்கு நீடித்த ஆயுஞும், சந்தோஷமான வாழ்க்கையும் தரவல்ல இந்த மந்திரம் சிவபெருமானுக்கு உரியது. இது வீட்டின்பம் தரவல்ல ஒரு மோட்ச மந்தரம். சௌக்கியம், நீண்ட ஆயுள், சாந்தி, செல்வம், திருப்தி ஆகிய யாவற்றையும் தந்து ஈற்றில் இறவாப் பெருநிலைக்கு எம்மை ஆளாக்க வல்ல சஞ்சீவியாகும்.

- ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்த மகரீஷி

சிவமயம்

திருச்சிற்றும்பலம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவழுதுறை ஆதீனம் திருவாவழுதுறை - நாகை மாவட்டம்

(தோற்றும் 14ஆம் நூற்றாண்டு)

திருவாவழுதுறை ஆதீனம் குரு முதல்வர்

அருள்திரு நமசீவாய பூர்த்திகள் தை அகவதி

(மகரத் தலைநாள்) குருபுதை விமாச் சிறப்பு விழுது

சைவசிந்தாந்தச் செந்நெறியும், திருமுறைச் செல்வமும், செந்தமிழ் மொழியும், அருள் திருக்கோயில்கள், அறநிலையங்கள், அருங்கலை பலவும் புரந்தருளிவரும்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவழுதுறைத் திருமுதல்வர் அருள்திரு நமசீவாய முர்த்திகளின் தாரண ஆண்டு தை அசுவதி குருபுதை திருவிழாவின் குருபுதைத்திருநாளாகிய இன்று

ஆதீனத்து இருபத்து மூன்றாவது குரு மகரசன்தீரனம்

சீர்வளர்ச்சீ சீவப்பிரகாச தேசீக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் அவர்கள்

தமிழும் சைவமும் தழைக்கக் செய்வதே தம் வாழ்க்கைப் பணியாகக் கொண்டு உலகப் புகழ் பெற்ற உத்தமராம் திரு. ஆணுமுகநாவலரின் யாழ்ப்பாண மண்ணினையே தமக்குப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும், இளவயதிலேயே சிவநெறிச் சிந்தனை மிக்கவராய்த் தமிழ் வேதாந்த சித்தாந்த வழியிலேயே, தமிழ்ப் பணியும் சைவப்பணியும், எழுத்தாலும் பேச்சாலும் இலங்கை மட்டும் அன்றித் தமிழ் நாடு, சிங்கப்பூர், மலேசியா, இங்கிலாந்து போன்ற பிற நாடுகளிலும் சென்று விளங்கச் செய்தவரும் தெல்லிப்பழை அம்மன் திருக்கோயில் இடமே ஓர் அறக்கோயில் இடமாகத் தம் இடையநூட்டு உழைப்பால் ஏற்றமுறச் செய்தவரும், நீண்டகாலம் ஆசிரியப்பணியிலிருந்து, தமிழறிவும், சைவ நெறியுணர்வும் சமுதாயச் சிந்தனையும் சான்ற மாணாக்கர் பலரை ஆளாக்கி வைத்தவரும், கலவி பயிலும், மாணாக்கருக்கு வேண்டும் பொருள் உதவி செய்தல், வயிறு வாடுவார்க்குப் பசி தணித்து வளமுறச் செய்யும் அன்னதான மாடம் அமைத்தல், நால் கந்றவிலும் ஆராய்ச்சி செய்தவிலும் ஆர்வம் உடையார்க்குச் சைவத்தமிழ் ஆய்வு நாலகம் அமைத்துக் கொடுத்தல், மகளிர் ஆக்கமும் நலனும் கருதி மகளிர் இல்லம், முதியோர் உறைவிடம் போன்ற அமைத்து உதவுதல், இன்னும் பிற பலவழியாலும் சமுதாயத் தொண்டுகள் பல செய்து வருபவரும், 1973ல் நம் ஆதீனம் நடத்திய திருவாசக மாநாட்டில் திருமுறைக் கருத்தரங்கின் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்தவரும், அன்மையில் சீர்வளர்ச்சீ குருமகாசன்னிதானம் அவர்களின் இலங்கைப் பயணத்தின்போது தெல்லிப்பழைக்கு அவர்களை அழைத்துச் சிறப்புச்செய்து அவர்களின் அருள் வாழ்த்துப் பெற்றவரும், இன்னும் எத்தனையோ பல தமிழ், சைவ சமுதாயப் பணிகளைத் தமது எண்பதாம் ஆண்டு நிறைவின் மேலும் தளர்விலாது பயனுறச் செய்து வருபவருமான யாழ்ப்பாணம் தெல்லிப்பழைச் சீவத்தமிழ்ச் செல்வி, கலாந்தி

அன்னை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

அவர்களைப் பாராட்டி, அருள்திரு. நமசீவாயமுர்த்திகள் ஆசிக்கவசமாகப்

பொன்னாடை போர்த்து

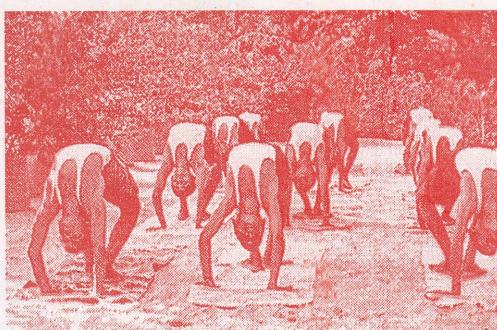
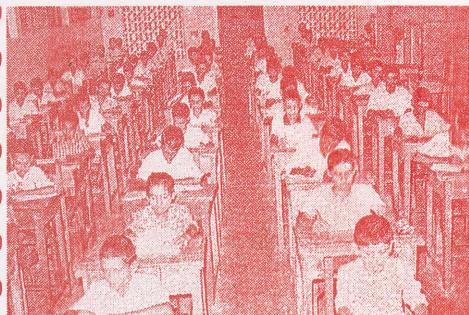
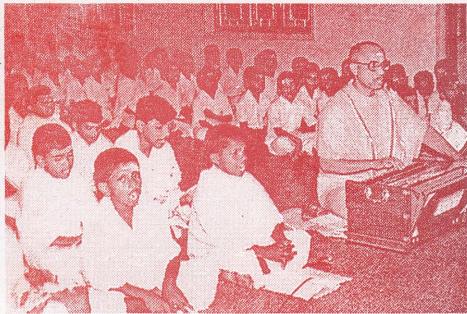
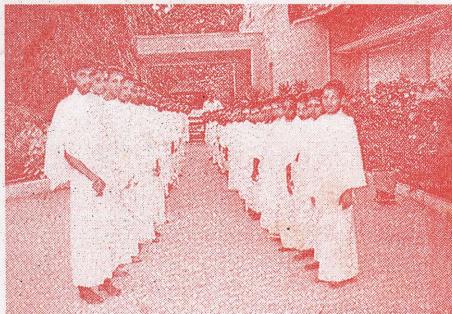
“சீவத்திருத்தொண்டர்”

என்னும் சீறப்பு விருது வழங்கி வாழ்த்தியருஞ்சுகின்றார்கள்.

திருவள்ளுவர் மூண்டு 2036-தாரண மூண்டு தை 4

மெய்கண்டார் மூண்டு 782-17-01-2005 தீஸ்கட்கிழமை

மட்டக்களப்பு இராமகிருஷ்ணமிசன் பண்களை வாழ்த்துக்கோம்

திருச்ச கவாமகள்

பிள்ளையர் போதெப் பதிப்பகம், நல்லூர்.